

شهباهه‌نگی به‌فر

به گیانی ئاونگیت سویند ده‌خۆم
ئهی خه‌نه‌به‌ندانى فیرده‌وسى رۆحم
که ته‌مه‌نى کچینی بارانه نه‌باریوه‌کانم
بیر نه‌چیته‌وه...!
به‌سه‌بکی بالای ئینوسیت سویند ده‌خۆم
ئهی جاویدانتر له‌گزنگی سه‌حه‌ر
که شه‌وی په‌رده‌ی په‌پوله‌و ته‌ستیره‌کانم
بیر نه‌چیته‌وه...!
له‌بیرمایه‌ له‌یه‌که‌م شه‌وی ته‌مه‌نم دا
مۆم له‌ناو له‌پی ده‌سته‌کانی خۆم داگیرساند
ئهم شه‌ویش به‌شه‌رابی فرمیتسه‌که‌کانی ئهم مۆمه
خۆم مه‌ست ده‌که‌م و یه‌خه‌ی قه‌ده‌ر ده‌گرم.

بۆ ته‌نها ساتیک،
ژاوه‌ژاوی ئهم زه‌مه‌نه‌ سه‌ر شیتته جی ده‌هیتلم
لیم گه‌رئ:
با له‌ په‌نجه‌ره‌ی چاوه‌کانت بێمه ژووری
ده‌مه‌وی،
له‌گه‌ل فرمیتسک و هاواری شیع‌ر له‌ دایک بيم.
ده‌مه‌وی، له‌گه‌ل ناخی گوله‌ نیرگزییه‌کانی
سه‌فه‌رکردوی به‌ختت گه‌وره‌بیم...!
سلاو ئهی عه‌شق
سلاو ئهی جاویدانتر له‌ فیرده‌وسى «با»
سلاو ئهی خه‌ونه‌ زراوه‌کانی رۆژگاره،
وه‌جاغ کویره‌کان...!
ئه‌مشه‌و..
سه‌رقافله‌ی تریفه‌ی مانگ دلی پره.
که‌لا دۆزه‌خیه‌کانی تارماییه‌ ره‌شه‌کان
رینگاکانی به‌هه‌شتیان داپوشیوه.

نەمشەو...

ھەردوو مەمکی تەمەنی کچینی عەشق
بەسەر شانم شۆرپۆتەو.

لە قوولایی دڵە خەمناکەکانیان،
تف لە ئاوێزانبوونی ھەوری ئافات و
خەونە کابوسییەکانی قەدەر دەکن.

نەمشەو..

چیرۆکە پەنھانییەکانی عەشقە نەبەدیەکان.

بوخچەیی گرتدراوی شەھووتیان دەکەنەو
کیتلگەیی مێژوو نەفرەتکارە و شک ھەلاتووەکان
ئاوێژین دەکن..

نەمشەو...

تریفەیی مانگ و گولبارانی ھەورو ھەناسەیی «با»

بەدەکەو پیاوەیی بە شەقامەکانی نامۆییدا دەکن

سلاو ئەیی گولە بەفرینییەکانی فیردەوسی رۆح

سلاو ئەیی گۆرانییە بە سۆزەکی لاشەیی برینداری

بەریارانی عەشق...!

سلاو ئەیی شەباھەنگی نیو مەمکۆلەیی بەفر
خۆم دەخزینمە نیو باوھشی ھەلمی روبرارە شەرمەکان

لە گەل کازپوھیی عەشق پێکەو سەفەر دەکەین

دەمەوی لە ناھەنگی لە دایکبوونی خۆر سەما بکەم.

تا لە بەھەشتی خەونە سک پەرەکانی بەھار

دەسکە گولتیک بۆ تەمەنی کچینی خۆم و بۆ گەلا پایزییەکانی

ئەم دەقەرە بەدیاری بەینم..!

ئای کە ئارەزوومە،

شەویک بە چاوەکانی خۆم ببینم

مردنی وەرزەکانی بەفرو غەریزە سەپووەکانی درەخت

ئاوێزانی یەکتەری بن

ئەوسا پەر بەدلم

بۆ شەو سۆرەکانی مەملەکەتی خۆر گۆرانی دەلیم

لە گەل پشکووتنی گەلا بەھەشتییەکانی عەشق

شیر دەخوینمەو

لەگەڵ بەستەى شەوبەراتى ئەویندارە فێردەوسییەکانیش
زیکر دەکەم.

سلاو ئەى شەنبای نیتو هەناسەى پەلکەزێرینەى
ئێوارانى عەشق

سلاو ئەى فرمیتسکە بێ گەردەکەى گۆنا شووشەییەکانى «با»
سلاو ئەى خۆزگە سنەوبەرییەکانى سەرسینگی پەپۆلە،
تازى بەدارەکانى بەهەشت...!
ئەمشەو دەپرۆم..

لەگەڵ خەونەکانى گۆلەگەنم سەفەر دەکەم.
تا ناو نیشانییک بۆ شیعەرە ئەفسونایییەکانم نەدۆزمەوه
ناییمەوه
ئەمشەو دەپرۆم...

لەگەڵ میزاجى رۆحى ئەستێرەى کاروانکۆژەو
بریسکەى پرچە بەفرینییەکانى دایکم سەفەر دەکەم
تا لە ئەفراندنى گۆرانییە خۆلەمیشییەکانى کچیتى لافاو
تى نەگەم ناییمەوه..!

ئەمشەو دەپرۆم..

دەبە شۆرەسواری سەفەر

دەبە شۆرەسواری خەونە پەمەییەکانى کچان

دەبە شۆرەسواری عەشق

دەبە شۆرەسواری شەباھەنگى نیتو مەمكى بەفرو

شۆرەسواری جاویدانى فێردەوسى رۆح..!

ئازارى ١٩٩٦

سه‌مای له‌دایکبوونیکې تر

نهی نه‌وانه‌ی

بۆ ناشتنی بزه‌ی سه‌حهری خه‌ونه‌کانم چاره‌پینه
نیوه له‌نیو دوورگه‌ی قلیشای له‌پی ده‌ستم له دایکبوون
ده‌زانم،

دل‌ی هه‌مبانه‌ی خۆزگه‌کانتان لیم به‌قینه
سیمای درندانه‌ی سه‌رمایه‌تان گرژو ره‌شه .
دپته به‌ر گویم،

هه‌موو شه‌وی به‌چرپه‌وه باسم ده‌که‌ن
به‌سه‌رها تم بۆ یه‌کتري ده‌گپینه‌وه .

ده‌تانه‌وی په‌ره‌مووچه‌ی باله‌کانی کوتری هیوام
ده‌ره‌پین .

چیتره‌شوان چاو لیک نانیم . نه‌بادا بیتن،
سالنامه‌ی مانگه‌شه‌وی ته‌مه‌نم ئاوه‌ژوکه‌ن .

هه‌ردوو ده‌ست و مه‌مکی هه‌وره به‌هاریه‌کانم به‌رنه‌وه .

من قه‌ماغه‌ی زامی سه‌ختی دل‌ی میژووم .

له‌گه‌ل یه‌که‌م چرپه‌ی گریان له دایک بووم .

من ژیله‌مۆ و بزه‌ی لیبوی وه‌رزه‌کانم

تا دی ره‌نگم گه‌شتر ده‌بی .

تا دی، له‌ناو مندالدانی شه‌وه تاریکه‌کان

سۆماو نیگای چاره‌کانم تیژتر ده‌بی .

من بارانم گۆنای گژوگیا ته‌ر ده‌که‌م

تیشکی خۆرم، گر له هه‌لمی سه‌ر ده‌ریای ناخم به‌رده‌ده‌م

من پالنه‌وانی رۆمانیکي به‌ن کو‌تاییم

هه‌ناسه‌م خوینی گه‌رمی دل‌ی مۆمیاکراوی چرایه‌کی

کوژراوه ..!

من شه‌وانان،

گوئی له ئاوازی له‌رینه‌وه‌ی گه‌لا وه‌ریوه‌کانی رۆحم ده‌گرم .

چیتره‌شوان چاو لیک نانیم، نه‌بادا بیتن

ده‌فته‌ری یادگاریه‌کانی ته‌مه‌نم بسووتین .

نېستاش، خۆم و بوخچه نه کراوه که ی هیواکانم
خۆم و گۆچانه دريژه که ی دستم
له سهر گردی نه و تابلۆیه ره شه م
که به دیواری پيشانگا که ی دلی میژوو هه لو اسراوه.
من گۆرانیه که ی پر له عیشقی مه مکی گولم
له و رۆژه وه ی خۆم ناسیوه
له ناو ناوینه و سهرابی رۆحی مندا
سه مای له دایک بوونیه کی نوی و
مۆسیقایه کی ته رو خۆره تاوی دنیا یه کی تر ده بینری...

به فرانباری ۱۹۹۴

به هه شتی سه راب

نه سته مه له بیرکردنی ساته چاره روان کراوه کانی
فریشته خه مناکه کان.
له بیرکردنی شه وانی ته نیایی شه نگه بییه کی رۆح سووک
له بیرکردنی نه و ساته ی،
ده ستم خسته بن سهری هه ورو نیگای گهرمی مانگم خوتنده وه
نه مردم، شه ویتک له شه وانی ته مه نم
له کاروان سهرای غه ریبان و به دالدایان
له شه وه تاریکه کانی مه مله که تی شه مشه مه کویره و غوریه ت دا
به دیار ناگردانی بزه ی رۆح سه له فیه تی میژووم نووسییه وه
نه و خه ونه شیرینانه ی له م شه وانده دا ده مبینی
هه موو جار، بز نه و رووناکییه چوار گۆشه ییه ی
که ده مه و ئیواران ده بوو به میوانی دلّم ده مگتیرایه وه...!
شه وانان نه و په ره سیلکه بن په رو بالانه م له باوه ش ده گرت

با ژووره تاریک و خاموشه‌کان رووناک بکه‌ینه‌وه، نه‌ی عشق...!
 ده‌فته‌ری بی‌ره‌وه‌ری موسافیره‌کانی نه‌و ویتستگه‌یه
 بخوتینه‌وه
 تا له بی‌ه‌وده‌یی نی‌و خه‌لوته‌ی ده‌رویتشانه‌و له نه‌به‌دیه‌تی
 توانه‌وه‌ی روختان تی بگه‌ن.
 وه‌ی گیان، نه‌ی په‌پوله‌ ره‌نگا‌وره‌نگه‌کانی نی‌و گولزاری به‌ردیده‌م.
 وه‌ی گیان، نه‌ی نم‌مه‌ بارانی مه‌مک فه‌ریکه‌یی.
 وه‌ی گیان، نه‌ی کۆتره‌ سپیبه‌کانی ده‌مه‌و نی‌وه‌پۆیان یاریتان
 به‌ نه‌لقه‌ی په‌نجه‌م ده‌کرد
 وه‌ی گیان، نه‌ی منداله‌ ویتله‌کانی سه‌رشه‌قامه‌کانی گه‌رده‌لوول
 وه‌ی گیان، نه‌ی هه‌ناسه‌ی خۆری شه‌به‌قی به‌یانی
 وه‌ی گیان، نه‌ی مرده‌وه‌کانی نی‌و گۆرستانی به‌هه‌شتی سه‌راب، وه‌ی گیان...!

به‌فرانباری ۱۹۹۶

که‌ له‌ که‌نار ده‌ریای نامۆیی و
 له‌ناوقۆزاخه‌ی ته‌متوومانی سه‌رشیتتی دا خۆیان ون کردبوو
 نه‌و ده‌مانه‌ی که‌فالی هونه‌رمه‌ندیکی عاشق ده‌بینن
 تووره‌ مه‌بن.
 سواری سه‌رشه‌پۆلی ره‌نگه‌کانی بن...!
 هه‌موو لقی دره‌ختیک ره‌هایه‌ کاتیک کپنوش بو‌ئاو ده‌بات و
 تینویتی ره‌گی شه‌هوه‌تیان به‌ یه‌کتر تیر ده‌که‌ن.
 نه‌و کوره‌ شه‌رمنا نه‌ی شه‌وانان بی‌ نویتژ ده‌بن گوناهن
 هه‌میشه‌ خه‌ون به‌و ده‌سته‌ نه‌رمۆکانه‌ ده‌بینن
 که‌ لێپانه‌وه‌ فیری عشق بوون...!
 ده‌خیلتم نه‌ی عشق:
 ده‌خیلتم نه‌ی به‌راشه‌تی پیکه‌نینه‌ کۆریه‌له‌بیه‌کانی
 نی‌و مندالدانی روخساره‌ نامۆبیه‌کان.
 فریام که‌وه‌ نه‌ی عشق
 من به‌دوای خه‌ونه‌کانی «ئاو» دا ده‌گه‌ریم...!
 ده‌ فریام که‌وه‌ فریا..

کهرنه ڦالی له دایک بوون

❖ گول لیره، لیره سما بله ❖
کارل مارکس

سما بکن

کهرنه ڦالی له دایک بوونمه

گول لیره، هر لیرهش پشکوکان ده گه شینه وه

نیره هوارگی خه نه به ندانی ته وینه

ده گوی راکرن له گورانییه کانی درخت و له پیکه نینی شنه با

ده گوی راکرن له سمفونیای ناوکه سپیده بیه کان و

له مؤنمترین مؤنموی خوشه ویستی

کهرنه ڦاله، کهرنه ڦاله، کهرنه ڦال.

کهرنه ڦالی له دایک بوونی خوره تاو و نه ستیره یه

کهرنه ڦالی له دایک بوونی شه پوله کانی دهریاو

سما ی گول و نه دوشه یه.

کهرنه ڦالی له دایک بوونمه،

ده سما بکن، دهی ده سما بکن، سما بکن سما ..!

من هاتوم!

تارماییه لیله کانی بهرچاوتان لابه رم

هاتوم، کابوسی نیو خوی شه وه یه لداییه کانتان

راوینیم و شه مشه مه کویره کانی تاریکیش سر بهرم.

میژووم شاهیده میژوو.

به بهرچاوی روشنه وه هاتوم و به ره و دنیا یه کی با شتر ده روم

ته نیا منم له وه ته ی له دایک بووم،

په رجه می یه کسانی خوازیم ده بریسکیتته وه.

ته نیا منم له وه ته ی هم له گدل شه وه زهنگ ده جهنگم

خوره تاویش له ناو له پی ده سته کانم گش را ده گرم.

ته نیا منم به ته نیا من،

له وه ته ی هم نه و شه پوله م.

که گورانییه کانی .. دوینتی و نه مرؤ و سبهم .. یه ک ناوازه

سهر به رزانه هموو روژتیک هر ده پلیم و ده پلیمه وه.
 تهنیا منم له وه تهی هم په ناگهی نهویندارانی بی نهوایانم.
 له بهردهم ره شه بای ئافاته فیرعه ونییه کان،
 کړنووش نابهم و دهر وازهی جی راوگهی نهوینی و
 سهمای ره هاییه نه به دییه کانتان به روو داناخه م.
 تهنیا منم، گرمه گرمی هه وره ره شه کان و
 پرووسکه سهر شپته کانی ئاسمانی «شهر» ریسوا ده کمه.
 کاتیک که شهوانان له نیتو مال و حالی خوتان له خهوی شیرین
 راتان ده په پینتی...!
 تهنیا منم به تهنیا من،
 له سهر لیتوی خه ونه کانی منداله بیتنازه کان چرۆ ده کمه و له نامیزی
 خولیا و ئومیدی مرۆقه ماندوو ه کانی خیلی کاریش گه وره ده بم.
 گوئ لیره یه، ده هر لیره ش سه ما بکه ن.
 ناخر که رنه ئالی له دایک بوغمه.
 ده سه ما بکه ن، دهی ده سه ما بکه ن، سه ما بکه ن سه ما...!
 هۆژنانی لووت براو، قژ سووتاوه کانی بی گونا ه

هۆ کچۆله عاشقه کانی لیتو به خه م
 هۆ منداله ده ست فرۆشه کانی سهر شوسته ی گه رده لول.
 هۆ پیاوانی سهر گه ردان و شیتواوه کانی نیتو دۆزه خی یه ئدایی.
 نهی نهوانه ی،
 ته مه نیتکه له گه ل سفره ی خالیتان رهنگی یه کترتان گرتوو ه.
 نهی کۆیله کان،
 هر هه مووتان ده پیم بلین...؟
 «کی رزگارتان ده کات جگه لهوانه ی وه ک خوتانن»*
 نهوه تانی، نهوه له پی دهسته کانم
 به بناری ده ماره کانی ناخم هه لگه پین.
 به ناو خوینی دهریای عه شقم بتوینه وه.
 با پیکه وه، به ره و به هه شتی خو شه ویستی و
 به ره و دنیا یه کی با شتر برۆین.
 ده وهرن له ته کما ری بکه ن
 با پیکه وه، پۆل پۆل کۆرانی بۆ گوله گه نم و
 بۆ خۆره تاوی نه ئین بلین.

ئەي كۆيلەكان ھەر ھەمووتان،

دەوھرن دەي، كەژاوەكەم گەورەتر كەن

گۆل لىترەيە، ھەر لىترەش پشكۆكان دەگەشپنەو

دەسەما بکەن، ئاخىر كەرنەفالى لەدايىك بوونمە

دەسەما بکەن، دەي دەسەما بکەن، سەما بکەن سەما...!

* بەرتۆلد بريتخت

حوزەيرانى ۱۹۹۷

سەمفۆنيای گۆل و نان

بالندەكان، لە ئامىزى مانگ راکشاوون.

سەريان لە خەنەي «با» گرتووه

بە دواي پىستى مارمىلكەكان دا دەگەپتەن

پىتلوى چاوى تەرمەكان ھەلدەدەنەو

سەمايەكى بى گۆرانىيان لە پىش دەكەن

ئىرە گۆرەپانى شۆرەسوارانى غارغارىنە

گەنم لە گۆرستانى ژىر سىنگمان دەنيژىرى

پەلكە زىپىنە،

بە ھەيرانى تاڭگەو خۆرەتاو دەخەوئ

كارىزەكان، بە لەنجەو چا ھەلدەين

باران، پرسەي ماتەمىنى باخ و كىلگەكان دەگىپتەن

لەم ئۆقيانوسە ھەناسە سوارەدا

رهگی چاومان له ژیر که پری بهر سیتبهری بهلامان
 له دایک بووه
 ئیستاش، له سهر پستی ههور سه ما دهکا
 ئاگری سهر ته پۆلکهی ئهژنوکامان گهش ده بیتهوه
 کتی دهلتی.. ههر ئه مشهو تهرمه کان زیندوو نابنهوه...؟
 زه ماوه ندی خۆره تاو ناگپرن...!
 ئه و شه قامه ی له به فر دروست کرا بوو واخه ریکه،
 هیدی هیدی ده تویتته وه.
 تارما ییه کان به ره و چیا هه لده کشتین
 داره پروو ده ست به چیرۆکی بهر ئاگردانی شه وانیه
 ده کاته وه.
 له بن مه مکی ئه م سپیده یه، دره خته کان پی ده که نن
 کانیه کان گۆرانی ده لپن
 داسه کان خویان تیژ ده که نه وه
 ته ون کاره کان، ده سترازی نوی دروست ده که نن

په پووله کان، عاشقانه دم ده خه نه ناو ده می یه کتری
 که مانجه ژه نه کانیش له ناخه وه
 بو سه مای فریشته یی سه م فونیا ی گو ل و نان ده ژه نن...!

تابی ۱۹۹۴

سەفەری رەھابوونی خەون

- لەدایک بوون -

رۆحی پاکیزەیییم
دەسگیرانی فریشتە سپییەکان بوو
ئێستە تالای مەرگ دەچیتێ.
رۆژگارە سەفەرییە گۆبەندییەکان
شەرم لە شیعەرە وەنەوشەییەکان دەکن
کاتیەک لەشکری مردووان دەبینین
وتاف لێ دەدەن و دەلێن
... نامانەوی بمرین *...
ئێمە بۆ ئەو لە دایک نەبووین هەتا بمرین
نامانەوی نا

بە مردوویش دەمانەوی بژین...!

- ماچ -

وەکو پشیلە شیتەکان
لە هەموو شتتیک رادەکەم و یاخی دەبم
یاخی لە خەونەکانی هەرزەیی تۆ.
یاخی لە خەونەکانی گژو گیا...
دەدەست لە شەمەندەفەری یاخی بوونم هەلگرە.
من لە یەکەم ویتستگەیی بە یەک گەیشتمان
نامە مالتاواواییم بۆت نووسی
مالتاوا.. ئەی بزه نەرخەوانییەکانی دەمەو ئیوارانی شیعر
مالتاوا.. ئەی دۆژەنە نەندیشەییەکانی شەو شەختەییەکان
مالتاوا.. گۆلەکەم.
من لەناو رووباری «با» ماچم کردی و لەناو دلێ بارانیش دا

دهمهوی پدراخی چاوه روانیت بشکیتنم...!

- خهون -

ئهو ژنه مامانهی ناوکی دایکمی بری و

ئهو پیاوهی یاسینی لهسه ر باوکم خوتند

ئیسته وا به بهرچاوی منهوه سوال دهکن...!

دوتینی شهو

منیان کرده پاشاو گهورهی ئه مهنفایه خۆلاوییه

دوای چند ساتیک

کچهکان، له بهردهم ژووره کهم دا مانیان گرت

کورهکان، خویان خنکاند

ئهستیرهکان، چاویان رژا.

تابلۆکان، بی رنگ مانهوه

ئهسپه سپییهکان بهرهو ئاسمان فرین.

کیتلگه لهکان بوون به بهرده...!

سروشت حاشای له ناوی خۆی کرد.

هه موو زینده وهره کان سویندیان خوارد چیت زاوزی نهکن

ئاخ.. «رۆژگاریکی سهیره گولم»...! * *

- رهایی -

رووت بینهوه

منیش رووتم

با مومارسه له گهڵ ئاسمان دا بکهین

رووت بینهوه رووت

سروشیش رووته

با مومارسه له گهڵ رووبارو «با» و گول و کانی و

له گهڵ خوناوی سهر لیوی ریگا و بانهکان دا

بکهین...!

ده پرووت بینهوه رووت

با هه موومان

ئاوھاش پەنجەكانم
بەلەمىكى گەورە دەبوون
تا لە سەفەرى بەرەو ھەوارگەي رەھابوونی رۆح
ھىچ زىندەوەر تىكم بەجى نەھىشتبا...!

*

*ھەردوو نىوہ دىر ئەحمەدى شاملو

ھەر ھەموومان جەلەكانى خۆمان بسوتىنين ،
لە پەنا بەردەكان نان بخۆين و بخەوين...!
دەپروت بىنەوہ روت
با ھەموومان...
ھەر ھەموومان لە كاتى تەوانەوہمان دا
گوئى لە خورپەي دلى يەكترى بگرين...!

- سەفەر -

نىگای چاوت
سەرھەلندەگرن و كۆچ دەكەن
لەسەر ئارامى بالى كات ژمىرەكان، دەنیشنەوہ
مىژووی رەھىلە كۆچەرىبەكان
تنۆك تنۆك بارانى شكۆي لى دەتكى.
چىبەكەم،
خۆزگە وەك چۆن سىنگم دىوارى ئازادە

شەوانمەى ھەورە سىپىيەكان

ئەو شەوانەى

تارمايى ھەرەمىتىكى فىرعەونى

وھەكو تەونى جالجالۆكە

لە كەلىنى نىو مەمكۆلەى سىنگى ئەم شارە بىن نازە

دەردەكەوى و

مىلى كات ژمىرەكانىش

لە يەكتىرى ياخى دەبن.

كپتەوى ھەورە سىپىيەكان

پەنجە لە گەرووى شەو رادەكەن

منىش لە تاو ژانە شىعەرى شەوم

مەمكۆلەكان لىك دەخشىنم

ئاگر لە سىبەرى خۆم بەردەدەم

ئاخر ئەم شەو

شەوى لە داىك بوونەوى مرۆڤە...!

لەگەل تىپەى دلى خۆم و

تىپەى دلى ئەو كەسانەى

لەم شەو لە داىك دەبنەو

گولە شەوبۆ

لەسەر دلى بەرد دەپوئىنم

چاوەكانى گەلای ئەم وەرزه ماچ دەكەم

لەبەر مۆمى تىرفەى مانگ

لاوك و ھەيرانى ئەستىرەبى

بۆ باران و گول و درەخت دەلیمەو...!

ئەو شەوانەى

ئۆپەرىتى بووكە بە بارانى مندالان و

گىبان و پىتكەنىنە بىن دەنگەكەى

گەورە كچانى رۆژھەلاتى دىتە بەرگوئىم

په نجه کانم

دهست به سه‌مای رۆحی ده‌کهن

له‌تاو ژانه شیعی شوم

گه‌لای شۆره‌بییه‌کانی چیاپی و

قژی ره‌شی

به‌یانیه چاو خه‌والتوه‌کان ده‌پرمه‌وه.

به‌نیو شه‌پۆله هه‌لچوه‌کانی ده‌ریادا رۆده‌چم

برژانگه‌کانم

ده‌که‌مه سه‌وولی به‌له‌میتکی کۆلتۆمبسی

له‌م سه‌فه‌ره دوور و درێژه له‌گه‌ل خۆم دا

په‌یامی ئاره‌زووه‌کانی شیعرم ده‌گێرم

ناخر له‌وئ

له‌ کونده به‌بۆیه چاو تیژه‌کانی شه‌و ناترسیم

چاوه‌کانم

ده‌بیته ولاتی نه‌ستیره‌و

رۆحم

بۆ ده‌رویتشی خولیاکانم ده‌ف لی ده‌دا

هه‌گبه‌ی پیرم

جلی سپی بوکتینی نوئ له‌به‌ر ده‌کا...!

۱۹۹۴/۲/۳

بژی عهشق... بژی مرۆف

بیشکەشە به: کەژال خدر

ئەو رۆژانەی

خەونە سپیدەبیەکانی بزه ئەرخەوانییەکانم

لەبەر رێژنەی بارانە تریفەبیەکان

به دلێکی پر له عهشق و به ئه‌وینتیکي وه‌نه‌وشه‌یی سه‌مایان ده‌کرد

بالا شەنگەبیەکی خۆزگەکانیشم

لەسەر تەرمی شەوێ ئه‌نگوسته‌ چاوه‌کان ده‌بریسکایه‌وه

نم نم له‌گه‌ڵ ئومێده‌ په‌پوله‌بیەکانم رێم ده‌کرد

ئەو رۆژانە چەند بەختەوهر بووم...!

منی خونچه‌تر له‌ بالایی شه‌وفی سه‌رگه‌لا سه‌وزه‌کان

منی دل‌ گه‌شتر له‌ سه‌مفۆنیای لاولاوه‌بیەکانی شەوێ سووره‌کانی

رووبار

منی دل‌ پر ئەفین و جه‌سته‌ لێواو لێو له‌ عه‌شق

عه‌شقی ساته‌ ره‌هاییه‌کانی ته‌مه‌ن و ئەفینی تاڤگی

تاینده‌یه‌کی باشتەر

له‌ ساته‌ سووریاوه‌کانی ئەو رۆژانەم

ده‌مویست گۆنای ئەو به‌یانیه‌ ماچ بکه‌م، که‌ گورزه

رووناکییه‌که‌ی تیتوتیتی نامۆی دل‌یان ده‌شکاندم

ده‌مویست له‌گه‌ڵ کاروانی ئەفینداران ری بکه‌م، به‌هه‌شته

ئەبه‌دییه‌که‌ی پێش مردنم ببینم و

شه‌وانان به‌ نارامی گوێ له‌ گۆزانییه‌ به‌ سۆزه‌کانی رووباری عه‌شق بگرم

من ده‌مویست، شکۆفه‌ی عه‌شقی سه‌ر لێوه‌کانم بۆ هه‌میشه

گه‌شتر بێت و رێژنه‌بارانی خه‌ونه‌ خۆشه‌کانیشم به‌ گورتر بن

به‌لام سه‌د تاخ..!

کاشکا: ئەو رۆژانەم به‌ چاوه‌کانی خۆم نه‌ دیبا.

که‌ بالاییان له‌ شه‌وه‌زەنگ هه‌لکێشام و له‌ نێو تاشه‌به‌رده‌کانی مه‌رگ

به‌تابوته‌ ئەبه‌دییه‌کانیان سپاردم.

خۆزگه‌: دێوزمه‌ی مه‌رگ و ئافاته‌ ره‌شوکییه‌کانم به‌ چاوه‌کانی

خۆم نه‌دیبا که‌ تیایدا،

ئەشقیاکانی تریفەى مانگ زىنده بە چال دەکران
 چ خەزانىکە ساتە تارىکەکانى ئەشکەوتە دۆزەخىيەکان
 چ شەو مەرگىکە ژانەژىنە گۆرستانىيەکانى تەک کىلە مردووەکان
 پەپوولەپەک نەبوو، رىبوارىک نەبوو
 شەوانان گوئى لە رازە سوورمەيىەکانى دلم بگرى
 منى خونجەتر لە باران.
 ئارەزووم بوو، باوەشم بۆ خۆرەتاوہ گەشەکەى حەزەکانم
 بکەمەوہ
 ئارەزووم بوو، لە ژىر سىبەرى دارسىوتىک رابکشىم و شەنى
 نەسىمى ئىتوارانىش لەسەر سىنگى خۆى هەلم بگرى و بىم بات بۆ لای
 ئەو فرىشتەيەى خۆشم دەوئى..
 لە رىگادا: مىراتگرانى شەوہ زەنگى نىو ئەشکەوت و گومبەزەکان
 ئەوانەى [عەشق و گوڵ و ئافرەت و ژيان] زىنده بەچال دەکەن
 ئەوانەى چاويان بە تریفەى مانگ و بە برىسکەى بەيانيان
 هەلنايى..
 - لاشەيان شەلالى خوتىن کردم! -

ئىستە دلم پارچەپەکە لە برىن
 ئىستە دلم دەرياپەکە لە رق و نەفرەت بەرامبەر بە کەللە پووجەکانى
 چەرخە بەردىنيىەکان
 ئىستە دلم کانىيەکە پر لە عەشق، بۆ نايىندە
 بۆ ئەو بەيانىيەى کە لە ساتە شکۆفەيىەکانى تەمەنم خەونم
 پىتوہ دەبينى و بۆى دەگرىام.
 ئىستە دلم بوخچەپەکە لە گۆرانى و بەهارىکە پر لە گوڵ و لىتو و لىتو لە خەندە
 ئىستە من رىبوارىکى ترم.
 ئىستە من ئەو عاشقەم، گۆرانىيەکانى... کلاراو رۆزاو..
 سروودەکانى... جەوھىل... تان بۆ دەلتم.
 وا هەست دەکەم من دووجار لە داىک بووم
 ئىستە دەزانم کەوا،
 من کەژالم من کەژالم کەژالم...!
 ئەو کەژالم هەست بە رازە وەنەوشەيىەکانى دلم دەکەم
 ئەو کەژالم شەوانان سەر بە مەمکۆلەى شەپۆلە گەرمەکانى
 دەريا سپىدەيىەکان دەکەم و گەردانە سوورەکانى ئارەزووەکانىشم

تیر ماچ دهگم.

ئەو کەژالەم رینگای عەشق و ئەوینم گرتوو لە گەڵ ھاودلەکانی خۆم
دال دەوی ئەو ژنانەین کە شیشەیی زیندانە ئەبەدییەکان
لە دیوارە ئەستورەکان دەردەهێنن و بۆ لامان دین.
ئیمە لە مائەکانمان گۆرانی عەشق دەلێین
مائەکانی ئیمە پراو پره لە بەختەوهری
ئیمە بەرەو ھەوارگەیک دەڕۆین،
لە دەروازەکەیی نووسراوە،
ئێرە مەملەکەتییکی ترە... لێرە مرۆڤەکان
بە رەھایی سەما دەکەن و پێ دەکەنن و گۆرانی دەلێن
لێرە عاشقەکان زیندە بەچال ناکرین، لێرە ھەموو مرۆڤەکان عاشقن..!

۱۹۹۸/۱/۲۵

بۆ چاوە گەشەکانی رەھا

کچم رەھا
چەند رۆژیکە ھاتی یە دنیا
چەند بە جوانی و چەند بە نەرمی
لە ناخووە پێدەکەنی...!
دەپێم بلتی،
ئارەزووی ئەم ھەموو پێکەنینەت لە کوی ھیتنا...؟
دەپێکەنە رەھای دلتم
پێکەنینت، شمشالەکەیی کۆچەرییانە
پەپوولە یادگارییەکانی باوکم دیتیتتە سەما
پێکەنینت،
بەلندەکانی دەریاو
بزوو خەندە بە ریکەوتەکانی دایکمە
لەو تەری تەمبوروکەیی چاوم دەدا.

کچم ره‌ها

که گه‌وره بووی بی‌رت نه‌چی

له رۆژانی کۆچه‌ریما هاتییه دنیا..!

ئه‌و رۆژانه‌ی،

ئه‌ستیره سووره گه‌رۆکه‌کان

ناسمانی ده‌وارنشینى شاریان جی ده‌هیشته

شه‌وفی سهر رۆحی گه‌لاکانیش

له‌گه‌ل شیعره سهرپراوه‌کانی شه‌وانهم

له زه‌رده‌خه‌نه‌ی به‌یانی تووره ده‌بوون

به‌دلته‌نگی لیویان له‌سهر یه‌ک داده‌نا..!

رۆحی بابه‌ی..،

رۆله نه‌که‌ی که گه‌وره بووی

خوینی ناو ده‌ماره‌کانی

په‌نجه ناسکه شووشه‌یه‌که‌ته شه‌خته بکا.

گوله هیترو‌ی به‌رسیبه‌ری،

چاوی گه‌شی ئه‌فسوناویت نازار بدا

له ژیر که‌پری مه‌زاره‌کان چۆک دابده‌ی

له‌پی ده‌ستت سه‌یری ئه‌ستیره‌و مانگ بکا.

ئه‌ی خۆشترین سه‌مفۆنیاکه‌ی

نپو به‌هاری گشت ته‌مه‌نم

که گه‌وره بووی،

من نامه‌وی گۆنای سوورت کانی به‌هاره‌ی لی ده‌ری

به‌ردی بن گۆمه وه‌ستاوه‌کان

به‌ری هه‌ناسه‌ت پی بگری..!

من نامه‌وی،

رۆمانسییانه له رۆخ ده‌ریا دا‌هنیشی و ته‌نها و ته‌نها

ئه‌سه‌په شپته‌ی غه‌ریزه‌کانی خۆت ببینی..!

هۆ کچه‌که‌م،

تريه‌ی دلی شه‌وو رۆژم

من نامه‌وی که گه‌وره‌بووی،

به‌فر ده‌ماره‌کانی چاوت سپ بکات

ره‌شه‌باش گه‌لای ناخه‌ بوهریتنی

بیکه ره وه... ئەو بوخچه یه ی له کۆلتایه
بهری هه لده... ئاسکی نیتو قه فهزی سییه کانت
لیتی گه پێ با... گر له شه پۆله کانی ده ریاو
گر له په راسوه کانت به ربه دن.
لیتی گه پێ با...
په رده له سه ر سیمای شه وه تاریکه کان لابه دن
باتریفه ی مانگیش له چاوانت ده ریکه وێ.
گوله گیان،
بزه ی لیتوی به یانیانم
مه ترسه...!
که شه و دادێ خۆزی ئاوا بوی شه وانته،
له بهر باران رووت که ره وه.
به لیتوانت، قژی زیرینی به یانیان شان به که
نامه قژ سووتا وه کانیس،
له ئه رشیفی مۆزه خانه ی دلی گه شت کۆکه ره وه.
هۆ رووناکییه نارنجییه که ی خۆرنشین خه ونه کانم

که شه و دادێ،
دهرگا له سه ر خۆت دامه خه... له بینینی ئەستیره کان بیتزار مه به
ئه وه هه وره ره شه کانن کپتوه و زریان هه لده که ن
ده یانه وێ،
له سه ر نه خشه ی شاری رازاوه ی هیوا کانت
شه قامه کان بسر نه وه.
مۆری چاره نووسی نادیار
له ناسنامه ی عه شقت بده ن
کچم ره ها
ئه و شه وانه ی
نیگای شه رمت
چاوی شه رمت
رۆحی شه رمی زه وی ناخه
تینوی ده سترپێژی
بارانه
دهرگا له سه ر خۆت دامه خه

لئى گەرى با:

گېرى عەشقە سوتتاۋەكەت داڭرىكى و كەزىيەكانت

لە گەردن و بالاي شەوت بئالينە...!

گولە گيانم...

دەرگا لەسەر خۆت دامەخەو

پەنجەرەكانيش با لەسەر پشت بن...!

۱۹۹۴/۳/۲۵

ڧېنۇس

(۱)

لەگەل بزەى خەمە مروارېيەكانم

بۆ ناو ناخم شۆردەبېتتەو

لەگەل گەمە بې دەنگەكەى ساتە لاشعورېيەكانيشم

كېنووش بۆ بالات دەبەم

ئاويتەى حەزە ڧېنۇسېيەكانت دەبم

ئەمشەو: دەمارەكانى تامەزرۆيېم سەمايان دەگرد

لەگەل ساتە ئەڧىنېەكان هاودەم بووم

لە جېهانى وەيشومەيى چوومە دەرى

لە غوربەتى بې تۆييدا،

لەگەل شەبای بەفرى نېو ناخم گۆرانېم دەگوت

ئەي ئىنۆسى من ... ئەمشەو

مالەكەم بىن تۆ غورىەتخانەيە

مالەكەم بىن تۆ بە مۆسقىقاي تەنيايى ھەناسە دەدا.

ئەمشەو من و كات ژمىرەكەم و كىتیبەكانم پىتكەو دەگرىتىن

[.. لە دوورەوھش نەھاتووين، تۆزى غەربىي لە سىمامان نىشتووه..!]

لە ساتە ئىنۆسىيەكانم

لە ساتە بىن تۆيىەكانم... مەرگ بە رووتى لە ئامىتىم دەگرى و

مەمكەكانى خۆي لە سىنگم دەخشىتىن.

لە نىو عەشقە تاوسىيەكانىشم ھەمىشە سەمفۇنيا چرەيىيە پەمەيىەكانت

لە گوتم دەزرنىگىتتەوھ.

نامۆيى خۆم لە پەنجەرەي يادگار يىەكانم دەبىنم

ئەي نەورەسىتر لە شەرابە ئىنۆسىيەكان

لېم گەرى: با ھەردوو لەپى دەستەكانم

بەكەمە جى راوگەي نم ئەي باران و شەپۆلە سوورەكانى ئەقىن

لېم گەرى: با ھەورە سىپىيەكان لە ئاسمانى دلم ھاتوچۆ بەكن

با بە عەشقت بىلاوتىنمەوھ.

ناخە شەرمناويىەكانى عاشقۆلە لىتو بەخەمەكانى نا ئومىدى

با ماچ بەكەين گۇنا ھەنارىيەكانى رووبارەكان و تاڭگەكان و كانىيەكان

۱۹۹۸/۲/۱۹

(۲)

ئەم ساتە قورمىيىانە ئىنۆسىيىانە يادگارى تەمەنن تەمەن

لە عەبەسى بوونى رووبارو عەشقە شىتتەكەي خۆم

ختوكەي پىتكەنن بە لەشم دادىت.

من لە بژوتىنى عەشق، يەكەم دىوانە شىعرم خوتىندەوھ

بە گۇرانىيە تاڭگەيىەكان و بەگەمەكانى خۆرەتاو ئاشنا بووم.

ئەي پاسارى تر لە شكۆفە بەفرىنىيەكان

لەھەر كوى بىم،

ئەو پاسانەى پراوپرن لە يادگاربه ئينۆسييه كان
رۆژانه به شه قامه دريژەکانى دلّم دەسورپتەوه...!
دەبا پرۆين... بۆ ئەوپەرى دنيا پرۆين...!
هەموو شويتىک بکەين به مەزلگەى عەشق
شەوانان: تا گۆش دەبين سەما بکەين...!
ئەى ئينۆسى من...

چەند شيرين ئەو شەوانەى مۆمى بە يەک گەيشتن دەلاوتينەوه
مۆم پيرۆزه وەکو شيعر.
من لە گريانم دا لاسايى مۆم دەکەمەوه.
گوته گيان:

لیم گەرى... با گر لەو ناخه درەختيانە بەرىدەم
کە دەيانەوى لە هەوارگەى دلّمان چرا هەلکەن
لیم گەرى... با خۆم بەدەمە بەر ئەو تاقگەيدى
کە شەوانان گۆرانى عەشقم بۆ دەلئى.
گوته گيان:

ئەمشەو شەرابى ئينۆسيم خواردەوه
ئەو شەوه سوورباوانەم خۆش دەوى
کە دلّم بەختەوەر دەکەن و عەشقه ئەبەدييه کانیش لە داىک دەبن...!
ئەو شەوانە شەوى لە داىک بوونى من...!
بەرزو بەرپۆز بێت... شەوه ئينۆسييه سوورباوه ئەئينيه کان...!

۱۹۹۸/۳/۲

سەفەرى ئاگر

لەناو شەپۆلى دەريا
بۆ نغزۆ بوونت دەسووتیم ئەى ئاگر
پیتکەنینم بە جله کۆنەکانى زەمەن دیت
نازانم لەمەودوا،
بۆ غەریبى خۆم بگریتم یان بۆ تۆ...؟!
ئەى موغانە مەریەمییهکان
لە بیدەنگى مانگ دەرس وەرگرن
کاتى راموسان بەسەرچوو
مەمکەگەرمەکان ووشک بوون
شەهوەتى باران و گژوگیا بوون بە خۆل
سەردەرپیتنەوه ئەى ئاگر
کپنوش بۆ مەقاومەتى کارتەکان بەره

سەردەرپیتنەوه ئەى ئاگر

با ئاوه شەختەییەکان شلەتین بینەوهو
کپنوش بۆ مەقاومەتى ماسییەکان بەره
یادگارییهکانى «من و ئاگر ویا» وەکو یەکن
من دەفتەرى یادگارییهکانى خۆم سووتاند
خۆلەمیشە که ییم کردە بخورتکى گیایی
لە گۆرستانەکانى ئاگر،
ئیتستا یەک پارچە بخورى یادگارییهکانى منە دەسووتى...!
سەردەرپیتنەوه ئەى ئاگر «با» هەلەلەى لەداىک بوونەوت بۆ لیدەدا
دارستانەکان و هەورە تریشقەو هەموومان لە پیشوازیت داین.
ئای لە بیتگوناھیمان
سەردەمانیک، خەونە ئاوریشمییهکانمان
لە خەونى «تاوس» هەهەمییهکان خوشتر بوو.
«من و پەپوولەو هەور» هاوړتې مەشخەلە شیتەکان بووین...!
ئای لە بیتگوناھى زەمەن

سەردەمانیتیک، مەزنتەرتین و ئەوینتەرتین عەشقمەن
 لە چاوەکانی «با» دەخویندەوه
 کاتی رامووسان بەسەرچوو.
 «ئاگرو با» لە مەنزەنگەیی جاویدانی کوژانەوه.
 لە نیوان نغزۆبوونی ئاگر و بەراتەتی وێرانبوونی
 عەشقه مەزەکان
 کەپرتیکمان بۆ خۆمان دروست کرد.
 هەنگاوەکانمان لەسەر پەشتی درەختەکان گۆرانی نالتین.
 خۆزگەکانیشمان ژەنگیان هەلتینا.
 مەن فێردەوسیم
 لە وەختە سەردەمەرگییەکانی ئاگر شیعەر دەخوینمەوه
 جریوێ ئەستێرەو شەپۆلی مانگ.
 پێدەشتەکانی ناخم سەوز دەکن
 پێکھاتەیی ناو لەپی خۆرەتاو دەبینم...!
 ئاگر مرد، بەھار مرد، رووبار نەمرد

زەمەن مرد، خەون مرد، عەشق نەمرد
 «با» مرد، درەخت مرد، شیعەر نەمرد
 زەمانیتیکە ئەو لاوکە سەفەرییە گوتی کاس کردوین
 زەمانیتیکە،
 پەنجەرەیهک رووناکی لە چاومایە
 ئەودیو خۆرنشینیی عەشقی پێ دەبینم
 مەن فێردەوسیم
 تینۆتتیم بە فرمیتسکی ئاگر دەشکت
 مەن ئاگریم
 لە شەوانی ئەنگوستەچا و ژان دەمگری
 سەر دەریپنەوه ئەی ئاگر
 بۆ دەوارەکانی ئەودیو ئاسۆ
 مەنزەنگەکانی ئەستێرە پروانە موحیبەت و لەوێدا.
 سەر دەریپنەوه ئەی ئاگر
 لە ئارامی ناخی پەلکە زێرینەو

سه‌مای په‌پووله موغانییه‌کان پروانه ،

چراخانی عشق وا له‌ویدا .

سهرده‌ریینه‌وه نه‌ی ناگر

«با» هه‌له‌له‌ی له‌ دایک بوونه‌وه‌ت بو‌لیده‌داو

دارستانه‌کان و هه‌وره‌ تریشقه‌و

هه‌موومان ده‌ست له‌سه‌ر سینگ له‌ پیشوازی‌ت راوه‌ستاوین...!

زستانی ۱۹۹۶

گۆرانییه‌کانی به‌یاتریس

بۆ: (هاشم سه‌راج) شاعیر

لاکیشه‌یه‌کی پر پیتکه‌نین و

سێ گۆشه‌یه‌کی بوومه‌له‌رزهی

بازنه‌یه‌کی بێ ده‌نگ و

شه‌ش پالوویه‌کی پر شه‌هوه‌ت، ناو‌نیشانه‌...!

له‌ دارستانه‌ چهره‌که‌ی شیعر

هه‌موومان به‌ دۆزه‌خ سپێدراین

په‌نجهره‌ی رۆینه‌کامان له‌سه‌ر پشتن

به‌ لێوی کام فریشته‌ ماچم ده‌که‌ی...؟

ده‌رگای عشق‌گه‌کامان داخراون

به‌ پاکیزه‌یی کام گونا‌ه سویندم ده‌ده‌ی...؟

نه‌گه‌ر هه‌ر له‌ وولاتی مهرگ بمینینه‌وه

به فرمیتسکی کام سه حەر ده مشۆی...؟
 نه گهر له گه مەدی رهنگه کان ته واو بین
 به مه مکی کام وهرز رهنگه پێژم ده که ی...؟
 تو هاوژینت خووش ده وی و منیش نه فین
 تو باسکه کوتراوه کانت خووش ده وی و
 منیش مه چهک سپییه سورمه ییه کان
 پاقرگه په یژه یه کی ماوه بو به ههشت
 «نه گهر مهرگ مهودا بدا» له به ههشت یه ک ده گرینه وه.
 خه رنده تاریکه کانی نامۆبی و شه قامه نارنجییه کانی خه یال
 له بن نووکی قه له مه که م به یه ک ده گن
 پسته رووته کانی په یقه مردوو ه کان له ناو به له مه نه ماسییه که ی
 ده ریا راکشاو ن.
 کچه ده رگه وانه که ی دۆزه خ،
 ته هلیله ی خووشی له سه ر لاشه ی شه وه سووره کان لیده دا.
 به پاکیزه یی کام سه حەر دالده م ده ده ی...؟
 دوینتی شه و:

بهرداخپک له لیکی نیو ده می نه فینم خوارده وه
 بوئی شه ربه ته پرته قالییه که ی به هه شتم گرتوه
 نه مشه ویش:
 تاوسپکی شینی دامپن رهنگاله یی هاته خه ونم
 له خۆم دلته نگ تر بوو... بو چه ند ساتیک به یه که وه گریاین
 فرمیتسکی تاوسه که شین شین بوو، فرمیتسکه که ی منیش په مه یی
 ده با له بهرداخه به نه فسه جییه کان
 هینده شه رابی عه شق به خوینه وه، تا رۆحه تاوسیییه کانمان
 مه ست ده بن و په یقه گونا هباره کانی به هه شت دینه قسه.
 ده با بهاری بارانی تلیپاک و گونا ه
 با قۆرتی نیو مه مکۆله ی گیا ته ژی بی له یادگاری
 نه ی فریشته تر له شه ونم
 ده بی کتی بی یه که م جار:
 ووشه ی خووشه ویستی و «ئاو» و سه مای داهیتنا بی...؟!
 ده بی کتی بی یه که م جار:
 به ترۆپکی خووشه ویستی گه یشتین و زایه نده ترین ماچی کرد بی...؟

دهبى كى بى يه كهم جار:

له ناو شه پۆلى له زهت توانه وهى رۆحى بينيبى...؟!؟

وشه سپييه كانى باخچهى رۆناكى،

تهنها له ئهلبومى شيعر جىي دهبيتته وه

خۆله ميتشى يادگاربييه كاغان،

له ناو ويرانگهى جهنگ له گه ل گيژه لووكهى گه رده لوول سهرمه ستن

له به هارگهى رۆحمان گه لا سهوزه كان هه لده وهرن... خهزانگه يه خهزانگه

له دهقهرى شمشاله كريستالييه كان

خهزانگهى خهزان به هارگهى به هار ده لا وينتته وه

رۆندك رۆندك، شهونم شهونم باسك و مه چه كى ئاره زوه شووشه ييه كان

له بالا شهنگه بييه كهى خه م ده ئالتين.

چ نه شته يه كى هيمنه،

سه ماي مهرگه ئه رخه وانبييه كانى گۆرانى

چ رازىكى تهرو برىسكه ييه، لاوكه برينداره كهى خه ونه ئاوينه ييه كان

گوته فريسته ييه كانى به فر بوون به ئه فسون

گوته ئه فسونه فريسته ييه كان بوون به به فر

گوته به فرينه ئه فسوناوييه كان بوون به فريسته

ئهى ئه فسون تر له عه شق

دهبا ببارى رۆندكه سپييه كانى ئاسمانه په پوله ييه كان

دهبا ئه فسون تر بى دوو چاره مه سته كهى كچه دل به خشنده كانى

رۆژهه لات

ئه مشه و:

به ياتريس سه مام بۆ ده كات و تاويكيش گۆرانيم بۆ ده لى.

وادهى سوتاندى دارمه يته كانه، با خۆمان گهرم بكه ينه وه.

مه رۆ ئهى به ياتريسى به فر

ئه مشه و ده مه وى له ئارامگهى سه ر لىوت سه رخه وى بشكيتنم

ئه مشه و مۆسيقا هيمنه كهى به فر به ياتريسى عه شق راده ژهنى و

به رداخه شه راببييه كهى ده ستمان پر ئوميد ده كات

ده مه رۆ ئهى خودا وه ندى شيعر.

ئه م عه شقگه يه ئىواره شيعرو ره قسى به ياتريسى و

مۆسيقاي ده ريايى ده وى.

گۆرانبييه كانى به ياتريس..

چ شهوئیکى سهرمه دى و خهنده نامپزو جاويدانتره له نهفسون...!
 ته نيایى گوشه يه که له مردن...!
 دهبا ببارئى بارانتيک له سئو... با خو مان ته پر بکهينه وه
 گورانپيه کانى بهياتريس له که نار «دهرياي سئو» به جوشتر ده بئ
 له چاوه پروانى سئوئیکى لهت له تى فيردهوسى خهريکه شهق ده به بين
 ئه ي گوله گه نم تر له به ختم
 سه فهره که م دوورو دريژه...
 له ناو لم وليتاوى نهستيره ي کاروان کوژه ده که وزيم
 ده فريام که وه
 په نجه ره يه که له مانگ و دهريايه که له خوژم پئ نيشان بده...!

نه يلوولى ۱۹۹۷

مهمله که تى عشق

له وه ته ي به بيرم دئ
 نه لهنگى گه رووم هه ميشه دياره و
 ئاونگى سهردره ختى په نجه کانيشم هه موو به يانيان
 ده گريتن.
 «... له و پرژه وه ي
 شيعر تينويتى ده ماره کانى روحم ده شکينتى
 هه موو کونه بچکوله کانى پيستم بوونه ته کانى عشق
 بويه هه موو شه وئ
 گه ر قاپيک شيله ي گول و به رداختيک شه رابى عشق نه خو مده وه
 ده بئ خو م بکوژم.
 من له مهمله که تى عشقه وه هاتووم
 به بؤکرووزى نه م پنده شته سيبه کانم رهش ده بئ.

هاتووم هه ناسه بهیتمهوه بهرگوله گهنم و

درهخته کانی عهشقیش متوربه بکهه...!»

لهه سه فه رهه په شیمانم،

غهریبی مهمله که ته که ی خۆم ده کهه

رانه هاتووم له سهه سینگی ورده بهرده تراویله که داره کان بژیتم

ناجه لاوک بیژی بهر بهردینه ی قه دپالی چیا

من له شهوانی تارو نه نگوسته چاو

هاتووم بیمه نه ستیروک و بیمه ئاقره نی به له می

په خۆزگی روحتان.

ههسته سهه پێ من په یامی عهشقم پێ یه

نه مشه وهه موو نه یینییه گه وهه کانی بوخچه ی دلم ده درکینم

ههسته سهه پێ مژده ی شهوی به راتی مهمله که تی نانم پییه

کلیلی ده رگا داخراوه کانی ئاسمانم هیناوه

نه مشه وهه ور ئاهه نگی ئازادبوونی خۆی ده گتیری

منیش، به سه رهاتی نان و عهشق و سه رابی

ئهه مهمله که ته ده نووسمه وهه و

نه خشه ی گه پانه وهش بۆ هه وارگی له دایک بوونمان داده نیتیم...!

تابی ۱۹۹۵

شهوه بى نوڙه كان

شه پڙله ئيرهابييه كانى گومان
له دراندنى پهردهى كچىتى شهوه نه وره سييه كان
بيزار نابن
رؤحى من وكات ژمپره كانى ئەم وەرزه
له خۆرنشيني ئيتوارهو له زه رده پهرى به يانى ياخى بوون
به سهر پشتى بالنده ئاوييه كان شوپوونه ته وه.
له ساته ناوه ختبييه كانى ته مه نم
به لاپه ره سهره تاييه كانى ئەم كه ونه دا ديمه وه
له ناو بزر بوونى خۆم،
له په نجه ره هه تا وييه كانه وه
له خه ونى تريفه ي مانگه شه وه زيندانى كراوه كانى
له داىك بوونم راده ميتم.
پيشنيهاده كانمان درۆ ده رچوون

گه رانتيكى دۆزه خى به سهر تخويپتيكى چه ماوه يى

به ديار ناگرى پيكه نين و گريانه گونا هباره كان دووباره ده بنه وه
ئهو ده رگايه ي من لى هاتمه ژوورى به دوامه وه داخرا
با ده رگاي پيش هاتنى ميژووى چه رخه به ردينبييه كان
بكه ينه وه.
له مهرگى بارپزه كان پروانين كه چند ته ر بوون
هه موو دهم زه ماوه ندى سيپه رو هه تاو ده گيتر درا.
ئه ي زيباترين فريشته ي به رائه تى بوون
ده مه وي بيتمه خزمه تت
چيرۆكى روخساره به نه فسه جيبه كانت بۆ بگيتر مه وه
سهره تايه كيش بۆ نه فسانه ي دوا رۆزه كانى مانگ و
دواساته كانى سال بنووسم.
ئافاته ئافات... له گه ل شه وه بى نوڙه كان راهاتووين
سهره سه راببييه كانيش چاوه ريمانن.
توانه وه ي خه وه شه يتانبييه كان ته واو بوو
سهره تاي مردن و كو تايى له داىك بوونه نه به دييه كان

دەمپىكە لە زاگەى رۆحمان دەپىترىن...!
 ئافاتە ئافات... سەرەتاو كۆتايىپەكان بەيەك گەيشتن
 لەگەل رۆژگارە سەھەندىيەكان راھاتووین
 رەھەندە رۆندكیەكانى لەپى دەستمان ناھەپنەوہ
 توانەوہى خەوہ فىردەوسىيەكان تەواو بوو
 شەوہ زاڤانىيەكانىش بە سەرچوون،
 ئىتر ناگەپنەوہ !.....!

مارسى ۱۹۹۷

جەنگ *

لەبەر رىژنەى ئەزەلىترىن ژوانى بەربارانى جەنگ
 سۆلاڤىترىن فرمىسكى خۆلەمىشىم بە ديارى
 بۆت بە جى ھىشت.
 ژوانى كەنار دەرياي ئەڤىنم بەسەرچوو
 لىم گەپى: بەلەمى فەنابوون چاوەپىيە
 مالتاوا: چركە ئەڤىنىيەكانى عەشق
 مالتاوا: خەونەكانى مندالىم
 دەپۆم.. رىژنە بارانى جەنگ بۆ ئىوہ
 دەپۆم.. شەپۆلە شىنەكانى دەرياي جەنگ بۆ ئىوہ
 شەوہ ئەنگوستە چاوەكانى جەنگ بۆ ئىوہ
 من و عەشق، من و شىعر
 من و گۆلە گەنم و پنجه گيا

من و رووباره سپییه کان

له شویتیکی ترژیان دروست دهکینه وه.

گۆرانی ژانیکی بهردهوام

له ژیر تروسکایی فانۆسه کزه که ی

ژیر گۆرستانی ههنگاوه کانم

له گهڵ درێژیوونی نینۆکه کانی

کۆریه ی خهونه شینه کانی شهوی پایزیم

له گهڵ کهژاوه ی

تارمایی و مهرگی ئاوازه پچراوه کان

گویم له موسیقایه کی نارامه و یاغر یاغر

په پووله سپییه کان دین له سهر گولزاری رۆحم

دهنیشن.

هه موو ته مهنم، له ناو تهو گۆمه به سهر بردووه

که پره له لیتیکی ناوده می شازنه بی شهرمه کان و

پره له تلپاک و پر له شه پابی نه زۆک بوونه

حۆرییه به هه شتییه کان،

به رووتی له ناو تهو گۆمه مه له ده کهن

* ئەم شیعره له ۱۹۹۷/۶/۲۰ له «نادی اعلام» به چاره گه سه عاتیک نووسراوه ئەزمونیکێ شیعرێ د. فههاد پیربالت بوو که ژماره «۵» ی گۆقاری (ویران) تایبتهت بوو بهم ئەزموونه و دهقه شیعریه کان بلا و بوونه ته وه.

منیش له نیتوان کابووسی خهوی شهوانه و
لهزه تی بهستی ئاره زووه کانی رۆحم،
گۆش داده مام و پرسیاره کانیشم بی وهلام ده مانه وه
جهنگه لستانه که ی ناو سهریشم تا ده هات ناگری
خۆشتر ده بوو.

تا دویتنی عاشقیکی نامۆ و گرینۆک بووم
هه موو په نجه ره کانی ژووره که ی خۆم داخستبوو.
له نیتو شه پۆلی روبراری بن زمانی گه وره کچان و بیوه ژنان دا
ده خنکام و گویم له ورشو هاژه ی تا فگه ی برینی
کور و کچانی دل به سۆش نه ده بوو...!
به لام ئیستا، روتتم کراسی شهرم داکه ندووه.
هاتووم سه مفۆنیای ره ها بوونی حه زه کانتان
بلیمه وه و لیتو و مه مکی خه ونه کانیشتان تیر بمژم.
من نوزه و قاقای

گۆرانیه کانی دویتنی و نه مپۆ و سبه م
چیتر له ژتیر چه تری چاوه روانی باوه شک نادم.
من نه و عاشقه دل ته پهم

ده مه وی بی چه تر له ژتیر ریژنه بارانی به هار بێم و بچم
بۆنی خۆلی پاش نه و بارانه هه لمژم
که ختوکه ی رۆحم له گه ل سه مای خۆرو
نه غمه ی روبرو بزهی به یانیان ده هینیتته جۆش.
من ده رچووی قوتابخانه ی مه رگم
خه ونه به هارییه کانم له کۆله
په نجه ره ی دلتان له رووی عه شقما با ئاوه لابی.
من تامه زرۆی نیگای گه رم و چاوی به خوماری
پر ئومیدتانم
ده پیم بلتین، کتی سوارچاکی شکۆمه ندی نه م له دایک بوونه م
ده نووسیتته وه...؟
کتی یه کتی ده بیته به ته وفن و ده بی به کۆرال و نه م
گۆرانیه، به رده وامه له گه ل منا ده لیتته وه...!؟

مارسی ۱۹۹۵

له نیوان من و بهرائه تی ئاو... زه مه نیک له عهشق

بیشله شه: بهو موسافیرانه ی له ده ریا ی

(ئبجه) گئیایان له ده ست دا

ساتیک له نیوان هه لپه رکیتی مهرگ و مردنی خهونه په مه دییه کان
لاوکه به پێژنه کانی گۆل،

له قیژه و هاوارو خهون بینینی سروشت بیداری کردمه وه.

ساتیک له نیوان سه فه ری په نجه هه لوه ریوه کانی رۆحم و

بزر بوونی له تیک له موسیقا دلگیره کانی مندالیم

ئومیده خۆشه کانم خویان دایه دهستی روبراره خۆله میتشییه کان

ئیی سه فه ر

چۆن بزه نه ستیره ییه کانی چاره نووسمت به وه یشومه یی ده ریا سپارد

چۆن ساته نارامییه کانی ده ریات به خۆله میتشیتترین خه نده ی

زینده خه وه کانم سپارد

له نیوان من و بهرائه تی ئاو، زه مه نیک له عهشق

گۆرانیه کوکوختیه کان ده لینه وه.

زیکره دارسنۆ به رییه کان نمایش ده کهن

کورو کچۆله عاشقه کان به دزییه وه ماچه شه هوه تییه کانیان

به دیاری بۆ یه کتری ده نترین.

ئیی ده ریا...،

شه پۆله کانت بهی ناگا له خهوی شیرین دا بوون

رووت رووت لیتی راکشابووی.

بارانه کۆفانییه کانی قه ده ر بوو قه ده ر، له خه و رایان چله کاندی

ئیی ئیجه ی گۆل.

هه ر دویتیتی دویتنی بوو، له زاگهی تۆ هاته سه ر

ئه و هه وارگه ویرانه یه.

له نیوان من تۆدا، زه مه نیک له عهشق

له گه ردنم نا لاوه

به هه شتیک له یادگاری

دۆزه خیک له رووداو

دهریایهک له لهزهت

ناسمانیک له گرناه

من پیاسه‌ی ئیواران و ساته راموسانییه‌کان و

گه‌وز گه‌وزینی نیو زیغ و لم و توانه‌وی ژیر چه‌تره‌کانی

که‌نار ده‌ریام قه‌ت بیر ناچیتته‌وه...!

ئه‌ی ده‌ریا ئه‌ی مه‌مله‌که‌تی به‌رائه‌ت... ده‌پیم بلتی...؟

کتی له‌هاوکیتشه‌ی هاتنی من و تو‌تی ده‌گات ته‌نها خۆم نه‌بی؟

کتی له‌نه‌یتی زمانه‌ نه‌دۆزراوه‌کانی من و تو‌تی ده‌گات ته‌نها خۆم نه‌بی؟

موسافییره‌کان... له‌به‌ر ده‌رگا دۆزه‌خییه‌کانی وه‌هم ده‌پشانه‌وه

نه‌فره‌تیان له‌گوته‌ پایزییه‌کان و عه‌شقه‌ پایزییه‌کان ده‌کرد.

نه‌فره‌تیان له‌فیرده‌وسی وه‌هم و نیشتمانی وه‌هم ده‌کرد.

ئیی ساڤوگیان...!

به‌هاوارو چه‌سه‌ره‌ته‌وه به‌ره‌وه فه‌ناپوونی ئه‌به‌دی و

به‌ره‌وه خه‌وه شیرینه‌کانی ئه‌به‌دی رویشتی.

نه‌فره‌ت له‌نیشتمانی شه‌رو خه‌ونه سه‌رابییه‌کانی وه‌هم کرد

ئیمه له‌سیته‌ری چه‌سانه‌وه‌مان،

عومری خۆمان به‌سپیده نه‌هاتوه‌کان به‌خشپوه.

هاواره هاوار، موسافییره‌کان مردن

زارۆکه‌کان ناگه‌رپینه‌وه...!

فریشه‌یه‌ک نه‌بوو نا،

موسافییره‌کان سکتیجی خه‌ونه نارنجییه‌کانیان بوو به‌خۆراکی ماسی

هانایه‌ک نه‌بوو نا،

موسافییره‌کان... سکتیجی خۆزگه‌ په‌مه‌یی یه‌کانیان بوو به‌که‌فالی

مه‌رگ و فه‌نا بوون.

موسافییره‌کان یاخی بوون،

یاخی بوون له‌ره‌شه‌بای گوته‌ندی و له‌شه‌وه کابوسییه‌کان.

یاخی بوون له‌یاخی بوونی باران و تاڤگه‌و چاره‌خه‌والتوه‌کانی سپیده

یاخی بوون له‌سه‌ر خۆش بوونی په‌لکه‌زێپینه‌و

له‌شیتیییه‌تی هه‌وره‌ تریشه‌وه‌ زریان و کپتوه‌و به‌فر

ده‌سته‌ی یاخی بووه‌کان رویشتن رو

نه‌فره‌ت له‌به‌هه‌شتی سه‌ر ته‌نافی مه‌مله‌که‌تی شه‌ر

نه‌فره‌ت له‌خه‌ونه کریستالییه‌کانی سه‌ر تاشه‌به‌ردی تووتیستان.

موسافیره‌کان رویشتن...

مه‌تاره‌ی ناویان پر له‌خه‌ون و ئومید بوو.

له‌دوا‌ساته‌کانی رویشتیان

کاتیک که په‌په‌وله‌و په‌ره‌ی گوله‌کانیان ماچ ده‌کرد.

چاوه‌کانیان پر بوون له‌فرمیتسک و نیازی دیدار

چ دیدارتیک بوو دیدار...؟

ئاوینه‌کان شکان، په‌لکه‌زێپینه‌گۆرانی مه‌رگ و

مه‌رگ گۆرانی په‌لکه‌زێپینه‌ییمان بۆ ده‌لتی

وه‌ی گیان موسافیره‌کان ... مه‌دالیای جاویدانیتان پیروز بئ

مالئاوا موسافیره‌کان ... مه‌مله‌که‌تی به‌رائه‌تتان پیروز بیت...؟

۱۵ ی ئابی ۱۹۹۷

ئه‌ه‌قین له‌که‌فرستانی مه‌رگ *

(خۆزگه‌ عه‌شق زمانی با، وه‌قسه‌ هاتبا....)

ئه‌حمه‌دی شاملو

ئه‌ی شه‌ونمیتیرین شه‌ونمی مه‌مله‌که‌تی گیا

من له‌که‌فرستانه‌وه‌ هاتووم، له‌سیبیریاتیرین سیبیریای دۆزه‌خی

ده‌به‌ه‌ناسه‌ت باوه‌شیتیم که،

به‌رۆخی رووت و به‌مه‌مکی پر له‌عاتیفه‌ت دامپۆشه

منیش ئه‌مشه‌و چیرۆکی مه‌ریه‌میتیرین عه‌شقت بۆ ده‌گێرمه‌وه

ئه‌ی فینۆسیتیرین به‌لقیسی ئه‌قینی

ده‌به‌گه‌لای ماچ باوه‌شیتیم که، به‌کاژی عاتیفه‌ییت دامپۆشه

ئه‌مشه‌و بۆ ناوناخی ده‌ریاو ئۆقیانوسه‌کان شۆرده‌بینه‌وه

ده‌بین به‌بنیاده‌میتکی ئاوی.

دیلاتی له گهڼ ماسی دا ده کین.

نهی تاورینگترین تاورینگى نه ځینی، له که فرستانه وه هاتووم
راسپاردهی گوڼه پرمورده ییبه کان و کچه سدرپراوه کانم هیناوه.

خوه نه سمه ریبه کانی نه و کچه گوډوییا نه شم هیناوه

که له ناو لم دا ده گهوزان و ورپنه یان ده کرد.

نهی کچی تاورینگتر له نه ځین

بارانی هه وره قه ترانییبه کان ده بارى و وه ره ژیر ساباتى روحم

با زیتیر سیمای فریشته ییت نه شیتوی.

ده و ره باسی کونه نه شکه و ته کانی که فرستانت بو بکه م.

که که فریترن له لووت و مه چک و مه مک...!

لیزه نه ځینی له خواردنی سیتوه قه دهغه کراوه کان قه دهغه تره.

لیزه نه ځینی له خواردنی سیتوه گونا هباره کان گونا هتره.

چهند گونا ه بوون نه و کچولانه ی به بیتهووده یی مردن و نومیده کانیان

بی ناز مانه وه

چهند دل پر که سهر بوون نه و ژنانه ی به بی نومیدی مردن و

کاشکاکانیا ن بی هوده مانه وه.

ده توخوا نه م گیانبازانه به ناوی عشق بشون

به نارامی جه نه تی عشقیان بسپیرن.

لییان گه رین،

با به هیمنی له باوه شی خوداوه ندى عشق بخه ون.

ده توخوا نه و گیانبازانه به فرمیسکی ماسیبه کان بشون

لییان گه رین،

با په پووله کانی عشق به ناره زووی خو یان ماچیان بکه ن و

له سهر گوناکانیان تاویک رابکیتشن و تیر تیر بو یان بکه ن.

نای چند گه وچ بووین خو مان به سهرشیتی زریان و به بی نه مه کی

گه رده لووله کان سپارد. بویه نامرادانه مردین.

نای چند گه وچ بووین گه وچ، خو مان به نه فیونی ده ریاو

شه پوله نه زوکه کانی سپارد.

بویه بی ناگا بووین له دوزه نی مهرگه دوزه خییبه کان.

بی ناگا بووین له چاره نووسی بی ناگایی نیو خه راباتی بی گونا هیمان

ئەي ئەقىندارتىن ئەقىندارى ئەقىنى

عەشقبازە زىندە بەچالكرارهكانى دوتىنيمان، ئەمرو له بەههشتى

ئوقيانوسهكان بىنى.

گلهبىيان ليمان دەکرد

ئاي كه لهوئ بهختهوهر بوون به ئارهزووى خوڤان

ئاشقانىيان دەکرد.

ئەي ئەقىنم له ساتە زىپىنهكانى مېژوو لهدايك بووم

به پەيزهئى پەراسوهكانم هەلگهريئ،

با بتگهيهنمە جئ ژوانگهئى ئەقىنى

ئەي ئەقىنم مېژووم پراو پره له سەرفرازى،

دەدلى خۆتم بۆرههاكه، وادهئ ماسك نهماوه نا...!

دوتىنيم كهفريژبوو له مردن بهسەر چوو به من چى...؟

دوتىنيت كهفريژبوو له كهفر بهسەر چوو به تو چى...؟

چ وادهئ گريانه ئەقىنم لهلاى من بههارهه كهرنهقالى سهمايه

به پەيزهئى پەراسوهكانم هەلگهريئ، رۆحم بەردەبازى نيو رووبارى

رتى ئەقىنە

با پيئكه سواری ئەسپى تريفهئى مانگ بين

با پيئكه برۆين - پيئكه - دەي دەبا پيئكه برۆين.

جئ راوگهئى عەشق بكهين به مالمان.

كهرنهقالى سهما بكهين به مالمان.

ئەي ئەقىنم من ئەقىنترين ئەقىنى نيو ئەقىندارانى ئەقىنم

دەوهره بۆت دەبم به مانگ، تا تىنوتى دەمارهكانى ئەقىنيت بشكىتم

دەوهره بۆت دەبم به كانى، سينگم بۆ شەونمى سەر گەلاى

ئەقىنيت ئاوهلا دەكەم.

ئەي شەونمىترين شەونمى مەملەكهتى گيا.

دەوهره به ماچ كاژى نيوانمان بدريتىن و ئاويتەم به

دەوهره به گول مېژوومان بنوسينهوهه ئاويتەم به

ئەوه فەرهنگى كهفرستانى دوتىن بوو ئەي دەهيتشت

من و تو ئاويتە بىين.

چەند دلخۆش دەبين دلخۆش،

نهگه له ناو تاسه ناوټه بونی عشق ښه، ده زیتیر ناوټه به لیره ناروزوه کانی نه ښنداران
 سه رنار پردی و ره شمالیس له پرچی
 نه ښنداران دروست ناکړی، ده زیتیر ناوټه به.
 لیره تۆزو غوباری مهرگ له سهر سیمامان نانشی، ده زیتیر ناوټه به
 لیره شه قامه کان پاکن، پارکه گه وره کانی نه ښینی پاکن،
 لیره ناوټه بوون هیه، تۆزو غوبار نییه.. ده زیتیر ناوټه به ناوټه..!
 دل تنگ مده به نهی نه ښینم،
 که څرستانیش ده کهینه چی راوگه نه ښینی
 چیتیر خۆمان به نه شکوه ته کانی که څرستان ناسپیرین.
 چیتیر ناهیتلین نه ښنداران نامراد ښرن
 چیتیر خۆمان نادهینه دهستی شه پوله تاریکه کانی
 شهوه یه لداییه کان
 ښیمه نامادهین له پیتاوه نه ښینیمان دا ښرن
 چیتیر خۆمان به مهرگستانه بی نه ښینی یه کهی تاریکی ناسپیرین
 ښیمه له پیتاوه چی ژوانی نه ښینیمان شهوه تاریکه کانی دوینیمان چی هیشت

ښیمه له پیتاوه دنیا یه کی باشتی پر له نه ښین مال و حال و نیشتمانی
 شهوه یه لداییه کان چی هیشت.
 ښیمه له پیتاوه دنیا یه کی پر له نه ښین گیانبا زیان دا
 ښیمه په پوله ی به هه شتی نه ښینین، ښیره مالمانه مال...!

نایاری ۱۹۹۷

* نه و قه سیده یه م له کتیبی «وه سیه ته کانی هلم» بلا بوته وه، که
 نه م کتیبه کومه له شاعیریک هه ربه که و به ده قتیکی شیعی به شدار بیان
 تیدا کردو وه.

مه‌نفاى رۆح يان مه‌مله‌كه‌تى به‌فر

سپه‌رى خه‌م و نزاكانم
رووبارىك له ماسك و پیده‌شتتیک له تابووتی له كۆلناوه.
له‌گه‌ل خوناوی سه‌رلیتوی دره‌خته‌كان هه‌موو به‌يانیان
مه‌مه‌كه قنجه‌كانی زه‌وی ماچ ده‌گه‌ن
هه‌وره ئیره‌یه‌كانی ناسمانی دلم، شه‌وانان
گوزشته‌ی كوشتنی مه‌سیح بۆ ده‌گێرته‌وه
نه‌پنییه مۆمیا كراوه‌كانیشم بۆ ئاشكرا ده‌كات
كه‌شتی مه‌مله‌كه‌تى به‌فرم ته‌واو بوو چیم ده‌ست نه‌كه‌وت
پیاسه‌ی كۆلانه تارىكه‌كانی سه‌رابم ته‌واو بوو چیم ده‌ست نه‌كه‌وت
خه‌وی شه‌وه یه‌لداییه‌كانی باوه‌شى نه‌ستیره‌شم ته‌واو بوو
هه‌ر چیم ده‌ست نه‌كه‌ت.
برینه گه‌رمه‌كانی عه‌شق و ئه‌وینم مه‌كولینه‌وه
سپیده ئیره‌موكه‌كان له جه‌وله‌ی ئه‌مجاره‌یان دا به‌ ته‌نیا

جی یان هیتتم.

تازه میهره‌بانترین و یاقوتیتترین ساته قورئانییه‌كانمان
له ده‌ست دا.

ئیمه له باوه‌شى مه‌رگه‌وه به‌ره‌و مه‌نفاتترین مه‌نفاى رۆحانی ده‌رۆین
ئیمه له مه‌نفاتترین مه‌نفاى رۆحه‌وه به‌ره‌و مه‌رگه‌ستانه ئه‌به‌دییه‌كان
ده‌رۆین.
وه‌رزه‌كان بۆ مردنم گۆرانی ده‌لین.
كه‌شتیه‌كانی نوح له ده‌ریای سینگم نغزو بوون
له‌سه‌ر پشتی مافوریکى سیحراویم
ده‌میک له‌به‌ر رێژنه‌ی بارانه سه‌رابیه‌كانم، ده‌میکیش
له‌به‌ر گورزه تیشكه‌ی خۆره‌تاوی شه‌پۆله بیه‌وده‌یه‌كانی رۆح
ده‌میک له‌و دیو سنووری خه‌ون و گه‌شته ئه‌فسوناوییه‌كانم،
ده‌میکیش نه‌شقیایه‌کی شیت و په‌نجه سه‌رپه‌وه‌كانی خۆم ده‌کرۆژم.
له‌به‌رده‌م دوریانی مردن و له دایک بوونه‌وه
سه‌ره‌رێگاكان به‌ خۆین داپۆشراون.
نهم بیه‌وده‌یه‌م لیم ناگه‌ری

ساتھ رہشکو و پیشکەبیه کانیس لیم بیزارن دعای مردنم دهخوین
 لهبوونی خۆم هیچ تاوانیک شک نابەم ئەی قەدەر
 ئەم رێگا خەرەندیانە ی مەرگ چی بوون نەبرایەوه...!
 لەبەردەم ئاوی ئەی چارەنووس.
 خۆلی سەرگۆری گوناھمان هەلدا یەو و شووشە بەتالە کانیسمان
 پڕ سوورەت و نزا کرد.
 پاکەتیک لە گۆل و باخچە یەک لە عەترمان بە دیاری بۆ خاچە
 شکاوەکان هیتا...!
 بەم گۆرانییە خەراباتییە بە کوێ دەگەین...؟
 ئەو هەر سەمفۆنیاکە ی دوینی مانە کە لە ناو بێ دەنگیمان تۆمارکرا
 با ئەمەزۆکە، دەست لە لچکە کراسی فریشتە سپییەکان بەرنەدەین
 بەلکو ئەمجارە... بەنیو درزی شەختە سەرابییەکانی دەورە ی پیم
 بچینە دەری و بۆ ئەودیو مەملەکەتی بەفر بڕۆین.
 لەم کەرنەقالتی مردن و ونبوونەدا.
 دەبی لەمەودوا چیتەر بەدیار تیروکەوان و کەللەسەری مرۆڤە
 نیاردەتالییەکانی سەدە کۆنەکان دانەنیشین...!

تا پایزی شازادە چیتەر ئینقلاب بەسەر گەنجیتی عومرمان دا نەکات
 ماچ و عەشق بەرەو کوێ چوون...؟
 شەو کۆفانییەکان وا دەبریسکتێتەوه
 وەرن با لەم مەملەکەتی بەردینەدا ری لەو شەپۆلانە بگرین.
 کە عەشقمان لی دەدزی و سۆزو ئەوینی رۆحمان دەخەسیتنی.
 بەبێ مروەت بوون و بە سارابوونی ئەم کەرنەقالتە دۆزەخییە
 لەنیو چاوانی تەقسە میحرابییەکان دەبینم
 گۆلە خەسیندراوەکان بەسەر خۆشی لەگەڵ «با» دا رویشتن
 با بچین بیانگەرینینەوه... سەرە رێگاکان بگرین و دەروازەکانیش
 داخەین
 کچە کافرۆشییەکان هەمرویان مردن، کورە زەمبیل فرۆشەکانیش
 کوژران.
 لەم مەملەکەتەدا، عەشق پەرچەمێکی شومەو ئەویندارانیش
 تیریاران دەکرتن،
 لەم مەنفای رۆح و لەم مەملەکەتی بەفرەدا.
 لە شەوانی بەر ئاگردان جگە لە چیرۆکی مندالییمان

دلّمان به چیتر خوښ نایې.

نهی قهدهر من به پهمانی خوځوشتن نه هاتومه ته دنیا

دهکانیبهک له عشق و رووباریک له سۆزم دهړئ

دهبه شه پوله کان بلتی نهی قهدهر چیتر بنجه گیاو گوله کانم

لئی نه خه سینتی.

دهبه کزه بای ئیواران بلتی نهی قهدهر چیتر هه وره سپیبه کانم

لئی نه خه سینتی.

له ناو مه تاریزی سه مای مهرگ و ره شه بادا

وا خه ریکه له په ره مووچه ی پاساریبه کۆچکردوو ده کان

مۆزه خانه یهک دروست ده که یین.

ئیس تا زیاتر له سه ده فی هیلکه شهیتانۆکه یبه کانی پیده شتی

مندالیم ده ترسیم.

ترسی نه مرۆ بارانیکه هه موو روژی له جن ژوانی نه وینیمان

تهرمان ده کات.

سه راسیمه ترین په نجه ره نافاتیبه کانمان لئی ده کاته وه.

روژانیتیک له هه وارگه بالنده یبه کان

له سه ر گۆنای مانگ و دره خته کان ده خه وتین.

دهبا له مهنزنگه ی چراخانی عه شقبازیمان قومه ناویک

بخۆینه وه و پشوویهک بده یین.

روژگار ه سه رمه دیبه کانی دوینیشمان بیر نه چیته وه.

دهبا روچی خه ونه کانی دوینیمان بژیتینه وه.

نه سپه زین کراوه کان چاوه پیمانن.

با بهرۆین به ره و مه تاریزی سه مای روچ و مهنزنگه کانی

عه شق و نه وین...!

به فرانباری ۱۹۹۷

پاکبوونهوه

به تریفه‌ی مانگ رۆژانی رابردوی خۆم هه‌لداپه‌وه
به گورزه‌ی روناکی کازپه‌ش به‌ختی خۆم خۆتنده‌وه
داها‌تووی خۆم بینی.

مرواری شه‌وانی به‌ی رۆشنا‌ییم، له‌ گه‌ردنی خه‌ونه‌ی ئالتونا‌وییه‌کانی
کچه‌ی کافرۆشییه‌کان ئالا‌وه‌و

له‌ بن‌بالی‌ی بالنده‌کان خۆی شار‌دۆته‌وه...!

دیروکی‌ی فریشته‌ی به‌هه‌شتیه‌کان و تارای‌ی سه‌پی‌ی بووکیته‌ی گوڵ و
گۆرانی‌ی په‌رسته‌یلکه‌کان.

ئیه‌سته‌ی چیرۆکی‌ی به‌رئاگردانی‌ی شه‌وانی‌ی زستان

که‌رنه‌قال... ئه‌ی‌ی په‌ناگه‌ی‌ی عه‌شق و ئه‌وینه‌ی‌ی ئه‌به‌دییه‌کان

که‌رنه‌قال... ئه‌ی‌ی مه‌مله‌که‌تی‌ی جه‌نگ و یه‌لدا‌و کاره‌سات.

سالنامه‌ی‌ی په‌نجه‌ی‌ی به‌فرینه‌کانم به‌بارتیه‌ی‌ی سه‌راب مه‌نووسنه‌وه.

ئاده‌م تا‌وانباره‌ی‌ی یان‌م...!

هه‌وا تا‌وانباره‌ی‌ی یان‌تۆ...!

یه‌قینم له‌وه‌ی،

به‌کارته‌کانی‌ی سته‌به‌رو فرمیتسه‌که‌کانی‌ی شه‌وه‌زه‌نگ،

له‌گه‌نا‌هه‌کا‌مان پاک‌نا‌بینه‌وه.

چیمان به‌سه‌ر دیت،

گه‌ر له‌ئاسمان‌ی‌ی یاخی‌ی بین و هه‌ر برۆین و هه‌ر برۆین.

به‌دوای‌ی نه‌یتیه‌یه‌کانی‌ی ئه‌م‌که‌ونه‌دا به‌گه‌رته‌ین...؟

به‌کوێ ده‌گه‌ین،

گه‌ر له‌زه‌مین‌ی‌ی یاخی‌ی بین و هه‌ر برۆین و هه‌ر برۆین.

هه‌موو‌کیشه‌ره‌کان‌جێ به‌یتلن...؟

کوچ: مارشی‌ی له‌دایک‌بوونه‌وه‌ی‌ی سه‌به‌ینت...!

مه‌رگ: گه‌یشتن به‌تروکی‌ی ره‌هایی...!

خۆکوشتن: مژینی‌ی مه‌مه‌که‌ی‌ی ئۆخزنییه‌کانی‌ی رۆح...!

خه‌ونه‌ی‌ی په‌ر شه‌هوه‌تیه‌یه‌که‌ی‌ی رووبار، له‌ساته‌ی‌ی زێرینه‌کانی‌ی عومرم ده‌چی

من له‌گه‌مه‌و خۆیادان و سه‌مای‌ی ئاو‌دروست‌بووم

هه‌موو‌شه‌وی‌ی به‌لایله‌وه‌ی‌ی گۆرانییه‌کانی‌ی ماسی‌ی ده‌خه‌وم.

هالنده ئاوييه كانيش هينده سهرخوشن به دهم رشانهوه دهنوزينهوه
 گوزشتهى بى دالدهىي خويان دهگيرنهوه.
 من وهسيه تنامهى «با» م له ژير سوخمهى شهپولهكانى رووبار
 هه لگرتوه.
 كتيبى حيرانهكانى پايزو خهونه بيتهوده بيههكانى باران و له دايك بوونى
 دهريام ختم كردوه.
 گه لا هه لوه ريوهكان،
 له ناو شهرايى ونبوون دوش داماون.
 نيگا شهرمنهكانى خوژه تاو له ئيواره بيهكى خه مناك
 به سهر شه قامهكانى ئيسك به بى دهنكى راده بوورئ.
 ئيمپراتوريه تى په پوله مان له دهست دا.
 له مه ودا شيعرى سپى له شهوانى په پوله بى به زه حمدت دهنوسرئ...!
 يه قينم له وهى،
 تازه به ژير كردنه وهى شه ونمى سهر دره خته كان و
 هيو ركدنه وهى شه پوله ته ليسماوييه كان، له گونا هه كانمان پاكنا بيه وه
 با برۆين له سهر نه ستيره بيهكى تر بو خويمان موسيقا بژهنين و

له گه ل شنهى ده ربا ژوان بگرين.
 له و شهوانه رزگارمان بيت
 كه پيش خهوتن، خهونه نه فسوناوييه كانمان په نجهى پيغه مبه ره كان بكرۆژن
 با برۆين... باران، شه ونم، دره خت، هه موو به دوامانه وهى دىين.
 با برۆين... بو خويمان له وينده رى خويمان پاكبكه يينه وه
 په نجه رى داخراوى حهزه كانمان بخه يينه سهر گازى پشت و له گۆناى مانگ رابىين
 ليره له ناو ده ربا يه كى مهنك ده بى به دواى نه لبومى منداليمان بگه رىين
 سىبه رى قه دپالى چياكان له مهرگ ناترسىين و بى باكن.
 ده چرايه كان هه لكه نه وه.
 وا خه ريكه ئيره بى به مهراقه كانى خوا ده به م.
 نازانم نه ينييه كانى مردنم چ حيكمه تىكى تيا بوو...!
 نازانم كفن كردنى گوته فيرده وسىيه كانى رۆحم و بزهى نه ستيره كان
 به ره و كوتم ده بات.
 نازانم نا،
 قسهى ناو كتيبىه فلهسه فييه كان، كهى به هانامه وه دىين...؟
 ده چرايه كان هه لكه نه وه..

لەم ئەشکەوتە، خوا دێتە خزمەت پێغەمبەرەکان.

لەم ئەشکەوتە تاریکەدا... ماچ و گۆل پێکەوه دەنێژتین

کچە سۆزانییە مەمک شۆرەکان، خەون بەستیانهوه دەبینین

دەروێشەکان بە قەوزەیی سەر بەردەبازەکان، دەست نوێژ دەشۆن.

نەفرەت لە مۆسیقا و لەلەش و لاره زایەندییەکی خۆرییان دەکەن.

دەچرایەکان هەلکەنهوه...

بەلکو ئەمشەو خۆرییەکان دێنە میوانم

بەسەرھاتی خۆم و ئیوەیان بۆ دەگێرمەوهو داوایان لێ دەکەم.

لەگەڵ خۆیان بمانبەن بۆ بەهەشت.

با برۆین لەبەردەرگای بەهەشت مانبگرین

دەلێتین هاتووین خۆمان پاکبکەینهوه

بەرگی شەرو ئازاوهو خیانەتی سەر زەمینمان فرۆ داوه.

ئێمە دەستەیی یاخی بووکانین، دەمانهوی لە بەهەشت بمرین...!

نەفرەت لە پەرستگاو میحراب و گومبەزو ئاتشگەکانی سەر زەمین دەکەین

نەیانتوانی خەون و خەیاڵمان پاکبکەنهوه...!

نەفرەت لە خەونە پیسەکانی خۆمان دەکەین

با برۆین، هەموو ئەستێرەکان بگەرێین و چرایەکان داگیرسێنینهوه.

ئەمشەو تروسکاییەک دیار نییە،

چارەنووسمان لەو شەوێزەنگە رەشترە...!

ئای لەم قەدەرە بێ رحمە.

خەون: ئەی کەشتییە گەورەکانی سەفەر

بەهەشت: ئەی کەرنەقالی سەمای خۆریە شەهوەتبازهکان و رەهایی خەیاڵ

رووباریک ئەما، سکالا نامەکانمان نەگەیهنیتە خوا.

کانییەک ئەما، نوێژە بارانی لەسەر نەکەین.

مندالێک ئەما، مسی لەسەر نەتاوینینەوه.

ژەنەرالێک ئەما، دەمانچە تۆپلییەکی بە سینگمان تاقی نەکاتەوه

دارسنۆبەرێک ئەما، دارەبازەیی لێ دروست نەکەین.

مەلایکەتێک ئەما، شەوانان یا سینمان لەسەر نەخوینتی.

خۆرییەک ئەما، هەموو دەم ناولەپمان نەخوینیتەوه.

شەمشەمە کوێرێک ئەما، بە نوێژی نیوهرۆ نەبی بە دەلیلمان...!

لەنێو خەراباتی دلی ئەم ئەشکەوتە تاریکەدا

مۆمەکان کوژانەوه، کۆشکە شووشە بەندەکان شکان،

خاچه‌کان به دیوار هه‌ل‌واسرانه‌وهو خۆتنبیان پێداده‌چۆرئ.
 که‌لله سه‌ری می‌ترووله‌کان ده‌که‌نه زه‌نگیانه بۆ گه‌ردانه‌ی ملی شازنه‌کان
 دوینتی له شه‌ویکی سامال به‌دهم کړتویه به‌فره‌وه.
 خه‌ونه‌کانی «با» و هه‌وره بارانه به‌هارییه‌کان سه‌فه‌ریان کرد
 له یاداشتنامه‌ی باپیره‌م خۆتندوومه‌ته‌وه.
 له شه‌وی سامال و به‌فردا، سه‌فه‌ر شوومه...!
 له‌م ده‌قه‌ره ماندوومه،
 که‌ژاه‌ی کۆچ به‌رپه‌یه، که‌رنه‌قالی مالتا‌وایی و مردن و فه‌نابوون به‌رپه‌یه...!
 نه له‌شه‌وی سامال و به‌فر ده‌ترسین.
 نه له بازگه‌و سنووره‌کان و خه‌ره‌ندو دارستانه‌ چپه‌کان...!
 کام سپیده، کام خه‌ون، کام ره‌شبا...؟
 ده‌توانی به‌ری ئەم کۆچه شوومه بگرئ...!
 کۆچه کۆچ... به‌ره به‌هه‌شتی فه‌نابوون... به‌ره کیتلگه‌ی گوله‌گه‌نم
 کۆچه کۆچ... به‌ره سه‌مای که‌نار ده‌ریای قه‌ده‌ریکی تر.
 وای له‌ده‌ست نه‌هه‌نگه نه‌زه‌لییه‌کانی شه‌ر، وا سه‌رسینگی ده‌ریاکان
 سپی ده‌چنه‌وه سپی...!

ده‌ک وه‌به‌ر نه‌عه‌لت و نه‌فره‌تی می‌تروو که‌ون
 وای له‌ده‌ست کلتۆ به‌فره‌ بی‌ نامانه‌کان، ره‌گی دارستیوه لاسووره‌کان.
 سه‌ربوون و چیت‌ر پی‌ ناگه‌ن.
 وه‌ی لۆ وه‌ی لۆ...
 کۆچ به‌رده‌وامه، به‌فریش بی‌ نامان داده‌کا.
 سپیده پیتلوه‌ خه‌و‌الووه‌کانیش به‌به‌رده‌وامی جه‌سته سه‌ربووه‌که‌ی
 خۆیان گه‌رم ده‌که‌نه‌وه.
 می‌تروو ده‌رشیتته‌وه‌و دارسنۆبه‌ره‌کان گۆزانی ده‌لتین.
 می‌تروو ده‌گریی و ئاسک و که‌رویشکه کتیویه‌کانیش له‌به‌رده‌م نه‌شکه‌وته‌کان
 سه‌ما ده‌که‌ن.
 می‌تروو نه‌مشه‌و له‌سه‌ر نۆمانگ و نۆ رۆژی خۆیه‌تی
 می‌تروو ده‌یه‌وی خۆرییه‌کانی به‌هه‌شت ناوکی بپرن...!
 می‌تروو ده‌یه‌وی که‌له‌سکه‌که‌ی رزگاری بو، میوه‌جاتی
 به‌هه‌شت بخواو به‌ گه‌لا دارچروه‌کانی به‌هه‌شت دایپۆشن...!
 با برۆین له‌به‌ر ده‌رگای به‌هه‌شت مانبگرین.
 با می‌تروومان له‌ده‌ست نه‌چیت.

با میژوو و نایندهمان له دهست نه چتی

بابرۆین له م زه مینه یاخی ببین..

خۆمان له گونا هه کاتمان پاکبکهینه وه

نه فرهت له سیبهری گهرده لولول و له تارما ییه کانی مهرگ بکهین!..

۱۹۹۶/۸/۲۸

ماچه وه نه هوشه ییه کان

بۆ پیتکتیک شه رایی ره هابوون

به رسیله ترین مه مکی خۆزگه کانی خۆره تاو،

له نیو په لجه کانم ده توینمه وه.

ئه ی ئه سمه رتر له ئارامی خونا و بکوره

گریانی ساته په مه ییه کان ئۆخژنی رۆحه رۆح...!

ئه ی مه ریه می ره نگاله ترین وه نه هوشه... ره هام که

ئه ی خرینتر له ره نگم، خه ونیتکی شووشه ییم پیتیه، مه مکه کانی

خۆتم پی ببه خشه.

ئه ی نوژه نتر له به فر، به فرینتر له ماچه رۆژه لاتیییه کان.

رۆژه لاتیی تر له فه نتازیای له لجه سک پره کانی هه رزه یی.

له نامیتزت هه لم بگه وه به باغ و بیستانی فیره وه سی خۆتم بسپیره.

ئه ی شالوریتر له درهخت، درهختی تر له ئاو، ئاوی تر له بوون

له نامیژت ههلم بگرهوه به نهستی که یه کی پر له گولاوم بسپیره.
 له کازی کۆتره سپییه کانم هه لکیشه
 تا کو منیش وه کو کوره شوانه نه شقیایه کان
 - نه فسانه ی خو شه ویستی - خو مت بۆ بگێرمه وه...!
 نه ی گول.. رامبینه له گه ل خهونه بپه ژنییه کانم
 رامبینه له گه ل، زه مه نه سووربا وه کانی نه ندیشه م.
 رامبینه له گه ل، ساته سه رمه دییه کانی سه حه رو سه هه نده
 سه رابییه کانی سه ره وه ی.
 «... چ گۆرانییه کی ورتنه نامیژه، یه قینه نه زه لییه کانی نه زه ل
 نه ی نه زه لیترین هه ره س،
 نه ی هه ره سیترین یه قینه نه زه لییه نه شکه وتیه کان.
 فیره وه س... زه مه نیکی په پوه له یی و سه مایه کی عه شقنا میژو
 گه مه یه کی زایه ندییه بهر له مردن..!
 فیره وه س.. خو زگه کانی درهخت و مه راقه کانی ماسی و هه ناسه کانی
 کازیویه بهر له مردن...!»

نه ی شیزو فرینیا تر له هزره له ت له ت بووه کانی جهسته ئۆدییبیه کان.
 نه ی ئۆدییتر له جهسته له ت له ت بووه کانی هزره شیزو فرینیا ییه کان
 وورد بینه وه ورد...!
 وهرن له کانی بهر مالانی عه شق
 له به هه شته خه نه به ندانییه کانی بهر له مه رگ،
 تینۆتی خو تان بشکینن
 ماندوون، نه شکه وته تاریکه کان، شه وه زه نگه تاریکه کان
 کوچه وه هوارگه تاریکه کان جهسته تانی شیتلا وه.
 ده وهرن، خو تان بده نه بهر بارانه که ژالییه کانی به رانه ت
 له بهرده م بالا شه نگه بییه که ی - راشیل - چۆک دا بدهن.
 شیعر.. چ دنیا یه کی پر په نهان و پر سیحرو پر عه شق و پر موسیقا و
 پر له نهجه و پر هه ناسه و پر سه مفو نیا و گول و گۆرانی و گه مه و سۆزو
 نه ندیشه ..
 چ دنیا یه کی ئال و والای نه به دییه شیعر...؟!
 فیره وه س: درهختیکی ئۆدییبیه جار جار گه مه م له گه ل ده کات و

جارجارهش شهر.

شيعر... لاو کيکي ئۆد بيبه،

عەشقی رۆحی و ماچی رۆحی و توانهوی رۆحی و لهزەتی رۆحی و

گریانی رۆحیم پێ دەبەخشی..!

دەبا بگرتین، هیندە بگرین.. تا منداڵ دەبینهوه

گریان - له نجه و خۆبادان و رهشبه له کي خواسته کانی گولە گهغه.

دەبا بگرتین بۆ چەند ساتیک با ساته جیوه بیه کان له یاد بکهین.

ئەي گول .. هەلم بگهرو له نامیزت مەمکی ئەستیره کان گهدهدهم.

ئەستیره سووره کان، زهرده کان، سهوزه کان، شینه کان، به نه فسه جیهی کان

ئەي گول هەلم بگهرو له نامیزت،

چاوی په لکه زیرینه و گۆنای مانگ و گهردنی باران گه دهدهم..!

با بنۆشین تابجۆیه نارنجیه کانی خهون

باخۆمان تیر بکهین، له ماچه سپیه کانی به هار.

با ساپسا پانی بکهین، به گهرده ههلمه کانی هاوین.

با پیاسه بکهین، له کۆلانه زهرده لوه کانی پاییز

با سهما بکهین، له سهر شهخته شووشه بیه کانی زستان

ئەي گری عەشقه وه نه وشه بیه کانی شيعر

هه موو ساته کان و رۆژه کان و وه رزه کان و زه مهنه کریستالیه کانت گه دهدهم..!

چهنده جوان بوو، ژانه سپیده بیه کانی - گالیۆ-

چهند به سۆز بوو، گۆرانییه به جۆشه خه مناکه کەي نارامیه پر عەشقه کەي

«مام تۆم»...!

ره هام که ئەي گول، ویتلم به دوای ساته ئەدی سۆنییه کانی شه وه زهنگ

ویتلم به دوای، له زه تی شه وه په رده بیه کانی گیا

ویتلم به دوای، ختوو کەي خه وه خه نه به ندانییه کانی خۆر..!

ویتلم به دوای، شنه ي نه سیمی ئیواران..

په نجه ره کراوه کان..

نالە نالی بارانه کان و تا فگه کان و دره خته کان..!

ئەي گول ئەي نه سیمتر له هه ناسه م،

خه مه ناو ریشمیه له ت له ت بووه کانم، ئەلبوومی سه فه ره سه را بیه کانم

هه گبه له خاچ دراوه کانم... کۆکه ره وه.

من جهسته يه کم له عشق ... بې لیسوه ... بې خوښه وه

له نامیټز هلم بگړه و

غدرتفه يه کم له هه نگوین و

ناسمانیک له نه ستیره و

دهر بایه کم له بالنده و

فارغو نیک له سپوم پیټیه ...!

بهخته وهرن، ناخه هه میسه رهنګاوییه که ی «با به نوټیلیه کان»

سهرمه ستن، کوره نه خشینه نازه نینه لانه وازه کانی سهر شوسته کانی ونبوون

شیرین، پیکه نینه شین باوه کانی شوانی شه مامه شیته کان.

جهرگېرن، زه ماوه ننده مهرگ نامیټزه کانی فه نابوونی قه دهر

ته ی گول ره هام که ..

من له بازبازینه بهرده و امه کانی / بهرد، ناو، درهخت، خوړ ...

له دایک بووم ...!

له گه ل گورانیه کانی په پوله ش بالام کرد.

نم سه فهره پاکیزه ییه په مه ییه چنده جوانه جوان ...!

بهرده و ام ده بن ... گورانیه نه فسوناوییه کانی عشق

ناپړینه وه ... سه مفونیای تاڅکه گهرمه کانی بوون.

کوټایی نایه ... سه فهره کانی «ناو» و غار غارانی ماسیه کان ...!

بهرده و ام ده بن ... هه موو گورانیه کان، ماچه کان، عشقه کان،

شهره کان، گه مه کان ...!

ناپړینه وه ... موعاناتی ژانه کوشنده ییه کانی شه ودره نګانی مندالیم

ناپړینه وه ... چیرۆکه له رزۆکه شهرمنۆکاوییه کانی هه رزه ییم

بهخته وهرم، بوټه و ساته سووریاوه قورمزیه سوورمه ییانه ی

تیا به عاشق بووم.

عاشق بوونی من له و شه وه ده ست پی ده کات

که له ژوریک تاریک مؤمیکه به فریناوی لیاو لیاو له عشقم داگیرساند

خزانه نیو دهر بایه پر شه پوله له زه تاوییه که ی شه هوه ت.

جهسته یه کی نهرم و شلم شپلا.

له خه ونه سیحراوییه کان و له سیحره جوانیه کانی مه مک گه یستم ...!

ته ی گول، له نامیټز هلم بگړه و ..

من جهسته يه کم له عه شقټيکي ته به دی و شه وانان،
 سه مای زايه ندیت بۆ ده کم و گوزانييه سوورمه ييه کانت بۆ ده لټيم...!
 من هاودلی شنه ی شه ماله ناسکه کان و رټيواره پاکيزه ييه کانم...!
 چ نازاريکه ،
 ژانی ژوانه ژه نگر تووه کانی که نار که مہری زه مہنه زه قنه بووتیيه کان؟!
 چ شه و رازيکه ، ژانی ژوانه ژاله ييه کانی شه وانه پر ترسه کان...؟!
 شيرينه شيلانييه کان، ده ست له ته شی رساتن هه لئاگرن.
 ده رټسن، نه فسانه ی مژنی مہمکه خه موکييه کان.
 ده رټسن، پټکه نينه به ردينه به ربالوه نه شکه وتیيه کان.
 چند گونا هه گوناھ...! خاپووربوونی نوکته خه م ره وتنه کان.
 به بالاپرانی... «بټ به شی و په شټوی و بټ که سی و ...» ناوه خه منا که
 ناله ييه کانی ناو میدی
 نه ی شاه پوریتین رټنواره رټگا سوورباوه کانی نه وین.
 مۆمه له ت له ت بووه کانی له دایک بوونم کۆکه ره وه له ناو له پی ده سته کانم
 دایان گیر سټنه وه.

بابسووتی، سوورمه یی چاوه خه والووه خۆله می شټیبه کانی بیداریم
 با بشله ژنی، دلّه فهواره فوراتییه خوتینه کم
 نه ی گول نارامم که، له باوه شه نارامیبه که ی خۆت هه لټم بگره و
 به فیردهوسی نارامی دلّه نارامیبه کانم بسپټره...!
 موسافیرم.. له مہمله که تټیکی سپی له دایک بووم و به ره و هه وارگه یه کی
 وه نه وشه یی ری ده کم.
 رټيوارم... خه مه رټيواریبه کان و عه شقه رټيواریبه کان و خواسته
 رټيواریبه کانم له کۆله...!
 چند پاکيزه ن، خه ونه لاوژه ييه کانی سه حه ره متوربه کراوه کان.
 ری ده کم، رټگا فهرشکراوه کانی خه ونه کانم ره نگ ده کم.
 ری ده کم، تا به ده روازه ی نه ټینیبه کانی رټگای هه وارگه دوور دووره
 ره نگا وره نگه کان ده کم.
 کوپه پر له گولّه کان ده دۆزمه وه...!
 با بنه خشټین رټگا کان..
 با ناجوغتر که ین ره نگه کان..

با رهنگاورهنگ تر کهین کهفالهکان..

کهفالی عشقه تامه زرقییه گهرمه رهونه قاوییه کان
کهفالی شیوهنی مهرگ و زهماوهندی له دایک بوونه وهی دهنگه کان و رهنگه کان
با سه ماگهی سه ماکاره دل په پووله یییه کان گه وره تر کهین
با بریسکه دارتر کهین،
ئهلقهی بووکیتی عشقه دل به سوپه سووتاهه کانی خهلوزی
بسووتینین، خه وننامه ی خه ونه ناخوش ناخوشه کانی.
په راوه فیتلاوییه کان.

بسووتینین، په راوه زهر دباوه فیتلاوییه کانی خه ونه ناخوشه کان
ئهی دل ناسکتر له سه بکی په پووله،
منیش موسافیرم وه کو تو..

له نامیژه قه دیفاوییه ناوری شماوییه کهت هه لم بگرو
منیش هاودلی ریپواره پاکیزه کان و پاکیزه ناسک ناسکه چاوکاله کانم...!
رامه که، ئهی دل ناسکتر له ناسکه فریشته یییه کان
رامه که، با له ره ههنده خرخره خراوییه و له شهوگاره مارانگازاوییه

ته نیا نه بم...!

جهسته عشقنا میزاوییه کهم توژی نامویی له سهر نیشتووه
نامۆم به رامبه ر، بهم زه مه نه خۆل خۆلاوییه خولیا یییه م،
بهم سه فهره سه را بییه عشقاوییه م،
بهم خه رهنده خهنده خهنده خهنده اوییه م...!

نامۆم به رامبه ر،

به جهسته م..

به ههسته م..

به خه ونه کانم..

به رازه کانم..

نامه وی نا، ته نیابم له شهوگاره په نهانییه بی رهنگه کان...!

نامه وی له ساته موچرکنا میژه کان،

له گوشه ی ته نیایی شه را بی مهرگای بنوشم.

با ویران کهین.. گوشه ویران ویرانه کانی ته نیایی.

با ویران کهین... گوشه ته نه ته نهانییه کانی نامویی.

ئەى غورىه تتر له زەمەن با بسوتیتین، کاژە نامۆییەکانى تەنیاىى.
 بارى بکەین، روو و کەرنه ئالە رەنگالەییەکانى زەمەنە ئەرخەوانییەکان
 با رى بکەین بەرەو بە خونچەتر بوونى زەمەنە ئەرخەوانییەکانى خەون
 نەوہستین بەدیار، شەریە قەوزە گرتووہ بەردینییەکانى تەژى تەژى
 لە سەمفۆنیا یە خەمۆکییەکان.
 نەوہستین بەدیار، قەوزە وشک ھەلاتووہکانى دەورەى شەریە کۆنەکانى
 تەژى تەژى لە ساتە،
 شەرمناوییە کوشنداوییە بى گوناھییە رۆژھەلاتییەکان...!
 با برۆین ئەى گۆل،
 لە نامیژت ھەلمبگرەو نامەوئ تەنیا بام
 من سەفەریم،
 موسافیرەکانیش، گەر لە نامیژى گۆل رى بکەن.
 بەدوا مەنزەگەو بە رازە گۆل گۆلییەکانى دلى خۆیان دەگەن...!
 من رىبواریم،
 رىبوارییەکانیش، گەر بە بازى ناسکە ناسکۆلە چاوتیژە گۆل

پاکیزەییەکان رى بکەن..
 بەدوا مەنزەگەو بە رازە گۆل گۆلییەکانى دلى خۆیان دەگەن...!
 ئەى نازدارتر لە رازەکانم،
 رازى دلم بخوینەوہ...،
 رەھایی بوونم لە خاچ مەدە.
 خەونە قورمزىیە عەشقاوییەکەم، لە خاچ مەدە.
 گۆلە گیان، دلب خ ش ن دە ب... دلب خ ش ن دە...!
 ئەى گۆل،
 لە نامیژت ھەلم بگرەو لیم گەرى،، تا ئەبەد،
 لە کەنار مەمکە بەرسیلەییەکانت رابکیشم و ماچیکى ھیتندە وەنەوشەییەت
 لى بکەم..
 تا جەستەم تەژى تر دەبى لە عەشقە وەنەوشەییەکانى
 گۆلە وەنەوشە وەنەوشەییەکانى وەنەوشەیی...!

مانگی ۱۱ ی ۱۹۹۷

سهه تايه ائ بو خهه سهيه كانماه

❖ عشق و بهانه تي ناو ييشكه شه به...
نوانه ي له ماله كاتياه كوواني عشق ده ليئه.
ماله كاتياه پراويه له به خته وه ي...
نوانه ي به وه هوارگه يه ائ ده پوه، كه مرؤفه كا له ويند ه ي
به ره هاي سه ما ده كه و كوواني ده ليئه و ينده كه نه.
نوانه ي له كو شه شوو شه به نه جرا خانيه كاتي عشق.
سو زانيه يه خونه روو باره كاتياه ... سه به ته يه كه له تر يه.
ماند و نه له باره.
بالا ز فائيره شه ننگه بيته و سنه و به ريته له هر گ...!

نالہ خهسه